Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МККП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 190 (5864) | 18 жніўня 1937 г., серада | ЦАНА 10 КАП.

СЕННЯ У НУМАРЫ:

Прывітанне таварышу Сталіну групы іспанскіх дзяцей, якія знаходзіліся на адпачынку ў піонерскім лагеры «Артэк» у Крыму. (2 стар.).

АРТЫКУЛЫ:

ПЕРАДАВЫ. — Дзень авіяцыі.

Смялей вылучаць маладыя партыйныя кадры. («Правда»). (2 стар.).

Тар. Хадкевіч. — Вучлёты. (3 стар.).

Гордыя сокалы нашай радзімы, сталінскія выхаванцы, лятаюць вышэй за ўсіх, хутчэй за ўсіх і далей за ўсіх. (2 стар.).

Краіна социялізма павінна мець тысячы пілотаў, падрыхтаваных без адрыву ад вытворчасці (3 стар.).

Няўхільна і дакладна ажыццявіць гістарычную пастанову СНК СССР і ЦК ВКП(б) (1 стар.).

Паведамленне ўрадавай камісіі па арганізацыі пералётаў Масква—Паўночная Амерыка. (1 стар.).

ЗА РУБЯЖОМ:

Ваенныя дзеянні ў Кітаі: Поспехі кітайскай авіяцыі. — Камюніке аб баях у Шанхаі.

На франтах у Іспаніі: — Паўстанне ў гарнізоне мяцежнікаў у Ларачэ.

Антыфашысцкія сялянскія мітынгі ў Польшчы. Самагубствы ў фашысцкай Германіі.

ДЗЕНЬ АВІЯЦЫІ

Сёння — усенароднае свята. Працоўныя нашай вялікай, неабсяжнай радзімы з пачуццём радасці і захаплення адзначаюць слаўную дату — Дзень авіяцыі.

Шматмільённы совецкі народ любіць сваю авіяцыю, акружае яе штодзённымі клопатамі, натхняе нашых гордых сокалаў Краіны Советаў лятаць далей за ўсіх, вышэй за ўсіх, хутчэй за ўсіх. Праз моры і акіяны, праз воблакі і туманы крыллі авіяцыі — крыллі Советаў праносяць сцяг Краіны соцыялізма, дэманструюць бурна растучую магутнасць нашай радзімы.

Наша авіяцыя — гэта плоць ад плоці працоўных нашай радзімы. Яна створана, вырашчана і кіруецца народам. Іменна ў гэтым і закладзена яе магутнасць і поспехі, найвялікшыя перспектывы яе далейшага росту і перамог.

Наша краіна стала вялікай авіяцыйнай дзяржавай. Нашы ваенныя і паветраныя сілы сталі непазнавальнымі. Мы робім самыя складаныя, найтанчэйшыя, далікатнейшыя машыны.

«Мы вырасцілі ў нашых паветраных сілах і маем зараз у сваёй авіяцыі такіх людзей, якія па праву лічацца лепшымі авіятарамі свету... лепшых людзей нашай Чырвонай Арміі, валодаючых поўнасцю, па-сапраўднаму, па-сталінску тэхнікай авіяцыйнай справы, ведаючых і любячых сваю справу, як належыць ведаць і любіць сваю работу ўсякаму чэснаму партыйнаму і непартыйнаму большэвіку». **(Варашылаў).**

Імкненне ў высь, шырокія гарызонты, быстрае перамаганне прастораў і перашкод, дакладная і навуковая абгрунтаванасць — вось большэвіцкія якасці нашага народа і яго верных сыноў — гордых сокалаў, смела лунаючых у нябесных прасторах. Авалодваць гэтымі большэвіцкімі якасцямі штодзённа вучаць працоўных нашай радзімы комуністычная партыя, вялікі праздыр, геній і натхніцель усіх перамог таварыш **Сталін.**

Яму, вялікаму правадыру, наша краіна абавязана сваёй авіяцыйнай магутнасцю. Натхняемыя любімым правадыром, нашы гордыя сокалы, сталінскія выхаванцы кожны год прыносяць новыя сусветныя рэкорды сваёй краіне.

Гераічная экспедыцыя па заваяванню Паўночнага полюса, зробленая Героямі Совецкага Саюза О. Ю. Шмідтам, М. І. Шэвелевым, флаг-штурманам І. Т. Спірыным і гордымі сокаламі нашай краіны Героямі Совецкага Саюза лётчыкамі Молакавым, Вадап'янавым, Алексеевым, Мазурукам, Галавіным, Бабушкіным і іх адважнымі саратнікамі, — ускалыхнулі ўвесь свет. Цвярдыня Паўночнага полюса, дасягнуць якога марыла чалавецтва стагоддзямі, узята большэвікамі, заваёвана ўсур'ёз і надоўга. Сцяг нашай соцыялістычнай радзімы горда развяваецца ў лёдавых прасторах Арктыкі. Адважныя зімоўшчыкі Папанін, Крэнкель, Ширшоў і Фёдараў расшыфроўваюць неразгаданыя тэямніцы прыроды. Зводкі аб пагодзе, што перадаюцца па эфіру палярнай станцыяй «Паўночны полюс», прымае ўвесь свет.

Бяспрыкладны ў гісторыі заваявання Арктыкі і авіяцыі беспасадачны палёт Масква — Паўночны полюс — Паўночная Амерыка, літаральна, здзівіў увесь свет. Героі Совецкага Саюза тт. Чкалаў, Байдукоў і Белякоў на легендарным айчынным самалёце «АНТ-25» геройска ажыццявілі сувязь двух матэрыкоў праз Паўночны полюс, пакрыўшы па паветру больш 10.000 кілометраў.

Лікаваў совецкі народ, лікавала ўсё прагрэсіўнае чалавецтва ў дні поўнага захаплення прыёму совецкіх лётчыкаў у ЗША, увесь свет зноў бурна апладзіраваў Совецкаму Саюзу. Пасланцы Краіны Советаў, адважныя Героі Совецкага Саюза Громаў, Юмашоў, Данілін, на другім самалёце «АНТ-25» гераічна па Сталінскай трасе дасягнулі Злучаных Штатаў Амерыкі, пакрыўшы паветраны шлях, роўны, прыкладна, 11.500 кілометрам. Недалёка тая гадзіна, калі свет будзе сведкай новых подвігаў, якія будуць зроблены патрыётамі совецкай зямлі. Гэта ўпэўненасць грунтуецца на моцным фундаменце. Нашы машыны выдатныя, нашы маторы зносныя, нашы прыборы дакладныя, нашы лётчыкі, выхаваныя і кіруемыя партыяй і таварышам Сталіным, маюць усе неабходныя якасці, каб лятаць далей, хутчэй і вышэй за ўсіх.

Поспехі нашай авіяцыі настолькі вялікі, што аб гэтым ўсё гучней пачынаюць гаварыць прадстаўнікі капіталістычнага свету. Гэтыя перамогі вымушаны былі прызнаць і адкрытыя ворагі совецкага народа. Нават у Германіі і Японіі друк вымушан быў прызнаць бясспрэчнасць дасягненняў нашай авіяцыі.

Нашы самалёты на сваіх крыллях міру нясуць культуру. Наша авіяцыя, перш за ўсё, ажыццяўляе творчыя задачы соцыялістычнага будаўніцтва. Пры дапамозе авіяцыі мы паскараем тэмпы соцыялістычнага будаўніцтва, укараняем культуру ў самыя аддаленыя куткі нашай неабсяжнай радзімы. Совецкія паветраныя трасы выраслі ў $3^1/_2$ разы, дасягнуўшы 52.000 кілометраў. Шырока разгортваецца работа авіяцыі па асваенню Поўначы. Растуць пасажырскія і грузавыя авіяперавозкі. У многіх галінах народнай гаспадаркі нашай краіны авіяцыя знаходзіць сабе прыстасаванне.

Апрача грамадзянскай авіяцыі мы ствараем і ўдасканальваем ваенную авіяцыю, якая ў нас з'яўляецца, перш за ўсё, сродкам забеспячэння міру ва ўсім свеце. Мы яе ўмацоўваем і будзем яшчэ больш умацоўваць, каб даць сакрушаючы адпор таму, хто адважыцца пасягнуць на свяшчэнныя граніцы нашай радзімы.

Іншым мэтам служыць авіяцыя капіталістычных краін. Там крыллі самалётаў нясуць смерць, разбурэнне ў мэтах імперыялістычных захватаў прагных імперыялістаў.

Германа-італьянскія інтэрвенты ў Іспаніі, японскія інтэрвенты ў Кітаі пры дапамозе авіяцыі зверска забіваюць тысячы жанчын і дзяцей, разбураюць і знішчаюць на шляху ўсё жывое; квітнеючыя гарады ператвараюцца ў руіны, кучы попелу. Але крывавым псам не ўдаецца і ніколі не ўдасца зламаць сілу і волю народа, працоўных мас, калі яны ідуць за свабоду, за мір, за шчасце сваёй радзімы. Аб гэтым ярка гаворыць гераічная барацьба іспанскага народа супроць фашысцкіх мяцежнікаў і інтэрвентаў. Падымаецца вялікі кітайскі народ у рашучай схватцы супроць японскіх імперыялістаў. Увесь свет з'яўляецца сведкай шалёнай гонкі ўзбраенняў фашысцкіх краін. Усё рыхтуецца да сусветнай вайны. Фашысцкія агрэсары агнём і кроўю хочуць устанавіць сваё крывавае ўладарства, яны развязваюць новую вялікую вайну і, у першую чаргу, супроць Совецкага Саюза.

Ашалелы фашызм у сваёй звярынай злобе супроць нашай радзімы шукае сабе супольнікаў і пасобнікаў і ў нашай краіне сярод ліквідаваных капіталістычных класаў і рознай антысовецкай падалі.

Трацкісцка-бухарынская шайка бандытаў і подлая банда здраднікаў з шайкі тухачэўскіх аказаліся самай каштоўнай знаходкай для фашысцкіх ахранак. Совецкі народ раздавіў гэту банду, тройчы пракляў гэтых здраднікаў радзіме, навек пахаваў іх імёны.

У адказ на вылазкі ворагаў — фашысцкіх наймітаў — совецкі народ вышэй падняў рэволюцыйную пільнасць і бязлітасна выкарчоўвае трацкісцка-бухарынскіх паследышаў — агентаў японагерманскай і польскай разведкі. Чырвоная Армія, акружаная любоўю народа, мацнее з кожным днём і гатова ў кожную хвіліну даць сакрушаючы адпор ворагу, адкуль-бы ён ні прышоў.

Ворагі народа, якія пралезлі ў асоавіяхімаўскія арганізацыі нашай рэспублікі нямала нашкодзілі нам. Ліквідуючы рэшты шкодніцтва на гэтым важнейшым участку абароннай работы, ачышчаючы беларускую зямлю ад польскіх шпіёнаў і дыверсантаў, совецкі народ мацуе абаронную работу. Ва ўсёй гэтай рабоце пачэснае месца належыць падрыхтоўцы без адрыву ад вытворчасці новых тысяч пілотаў, парашутыстаў, планерыстаў. Кузні лётных кадраў — аэраклубы — з'яўляюцца цэнтрам увагі і клопатаў усёй совецкай грамадскасці.

Совецкі народ любіць сваю авіяцыю. Тысячы маладых рабочых і калгаснікаў жадаюць навучыцца па-майстэрску весці самалёт, жадаюць стаць майстрамі парашутнага спорта і планерызма, каб у момант калі гэта будзе патрэбна, павесці несакрушымыя эскадрыллі чырвоных паветраных караблёў, адстаяць мір і працу роднай совецкай зямлі і знішчыць усякага, хто адважыцца пасягнуць на недатыкальнасць яе граніц.

Таварышы СТАЛІН, ВАРАШЫЛАЎ і Героі Совецкага Саюза тт. БАЙДУКОЎ і БЕЛЯКОЎ на Шчолкаўскім аэрадроме ў дзень звароту самалёта «АНТ-25» з арктычнага пералёту Масква—востраў Чкалава (1936 г.).

Фото В. Фішмана (СФ).

АД УРАДАВАЙ КАМІСІІ ПА АРГАНІЗАЦЫІ ПЕРАЛЁТАЎ МАСКВА—ПАЎНОЧНАЯ АМЕРЫКА

На працягу 17 жніўня зноў вельмі няясна чулася работа радыёстанцыі, якая можа належаць самалёту «Н-209» Разабраць нічога не ўдалося. Назіранні будуць працягвацца.

Самалёт «Н-2» тав. Задкова хутка прасоўваецца на Поўнач. Раніцай 17 жніўня ён з Маркава праз Анадыр прыляцеў у бухту Правідзенія. Далейшы палёт у Уэлен давялося адкласці з-за густога туману, які не дазваляе садзіцца ў гарыстай мясцовасці Чукоцкага поўвострава.

У Красноярску закончана падрыхтоўка да палярнага палёту двухматорнага самалёта «Н-207» тав. Грацыянскага, які накіроўваецца на востраў Дзіксон, каб разам з самалётам «Н-206» тав. Галавіна, які заканчвае ў Казані ўстаноўку дадатковай радыёстанцыі, таксама прыняць удзел у пошуках. (БЕЛТА).

СТО ГЕКТАРАЎ НА ІЛЬНАЦЕРАБІЛКУ

КАСЦЮКОВІЧЫ, 17 жніўня. **(Па тэлеграфу).** Ільнацерабільшчыкі Касцюковіцкай МТС сваё абавязацельства — выцерабіць на кожную ільнацерабілку «ВНІЛ-5» 100 гектараў — выканалі. На 15 жніўня 10 ільнацерабілак выцерабілі 1002 гектары.

Лепшыя стаханаўцы: ільнацерабільшчык Грынёў і трактарыст Аўтухоў выцерабілі 133 гектары, Хомчанка і Дарашэнка—113 гектараў, Талачынскі і Вавілаў—112 гектараў, Бунько і Зміткусёў — 113 гектараў, Сасонкін і Ісакаў — 105 гектараў.

ІСАЧЭНКА — Нам. дырэктара МТС па палітчасці.

Няўхільна і дакладна ажыццявіць гістарычную пастанову СНК СССР і ЦК ВКП(б)

У ЛЕПЕЛІ НЕ ЗРОБЛЕНЫ ВЫВАДЫ

Вядома, што ворагі народу нямала нашкодзілі ў Лепельскім раёне. Партыйная арганізацыя абавязана была з гэтага факта зрабіць належныя палітычныя вывады. На жаль, гэтага пакуль няма. Парторганізацыя не зрабіла ўсё неабходнае для таго, каб гістарычную пастанову СНК СССР і ЦК ВКП(б) зрабіць здабыткам усіх працоўных раёна. Тут у прыватнасці яшчэ няма належнай барацьбы з фактамі грубых і бяздушных адносін да калгаснікаў і аднаасобнікаў.

Замест таго, каб мабілізаваць усе сілы на хутчэйшую рэалізацыю пастановы, некаторыя старшыні сельсоветаў сталі на шлях очкаўцірацельства. Старшыні Лепельскага і Палянскага сельсоветаў Багрэцоў і Шэлак далі весткі райкому КП(б)Б, што пастанова СНК СССР і ЦК ВКП(б) растлумачана ва ўсіх калгасах, што закончана работа па надзяленню калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі. Пры праверцы аказалася, што нічога не зроблена. Падобныя факты очкаўцірацельства былі ў Каменскім і Прудокскім сельсоветах.

У калгасе «Ўдарнік». Палянскага сельсовета, абмежаваліся правядзеннем 20-мінутнай гутаркі ў час малацьбы. Дарэмна старшыня калгаса Шайцер Антон імкнуўся даказаць, што пастанову ведаюць усе калгаснікі. Аказалася, што толькі 15 проц. калгаснікаў слухалі аб гэтай гістарычнай пастанове.

Пастанова СНК СССР і ЦК ВКП(б) вучыць, як трэба па-сталінску клапаціцца аб людзях, але ў многіх сельсоветах Лепельшчыны існуюць другія парадкі.

Старшыня Каменскага сельсовета Жалезноўскі добра, напрыклад, ведае аб цяжкім становішчы інваліда Мацюшэнка Івана. Дапамагчы яму атрымаць пенсію Жалезноўскі адмаўляецца. У гаспадарцы Мацюшэнка ёсць толькі адзін працаздольны — 16-гадовы хлапец. Жонка яго таксама інвалід. І ўсё-ж старшыня сельсовета незаконна абкладае гэту гаспадарку рознымі падаткамі.

Старшыня Несенскага сельсовета і старшыня калгаса «Авангард» добра ведаюць (і не першы год), што ў хацёнцы калгасніцы Краўчанка Марфы жыць немагчыма. Яна ўжо абіла парогі сельсовета і праўлення калгаса, каб ёй дапамаглі. Але безрэзультатна, хаця ёсць усе магчымасці дапамагчы ў набыцці жылля.

Гэтыя факты паказваюць, што ў Лепелі яшчэ вельмі мала зроблена па рэалізацыі пастановы партыі і ўрада аб аказанні дапамогі калгаснікам, аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва. Там-сям яшчэ арудуюць стаўленікі польскіх шпіёнаў. Новае кіраўніцтва Лепельскага раёна недастаткова рашуча вядзе барацьбу па іх выкрыццю.

Не дзіва, што раён нецярпіма адстае па важнейшых сельскагаспадарчых работах.

БЯЛЯЕЎ.

ВЫПРАВІЦЬ ПАМЫЛКІ

Па зводках Смалявіцкага райвыканкома з надзяленнем калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі нібы ўсё ў парадку.

На самай-жа справе далёка не так. Вось факты, якія паказваюць, што важнейшая работа ў раёне праведзена дрэнна, дапушчаны вялікія памылкі.

Старшыня калгаса «Колас», Варатоўскага сельсовета, Бараноўскі даў у сельсовет зводку, што калгаснікам Навічкову Дзмітру, Штукару Тамашу, Інчык Зосі і Кудзян Мані прысядзібныя ўчасткі, якімі яны карысталіся ў полі, перанесены да двароў, а калгасніку Ленчэўскаму Івану ўноў нарэзан прысядзібны ўчастак.

У сапраўднасці-ж у гэтым калгасе зусім нічога не зроблена па надзяленню калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі. Нікому ўчасткі не адводзілі і не пераносілі бліжэй да сядзіб. Бараноўскі толькі склаў спісак усіх калгаснікаў, указаў колькі ў каго ёсць зямлі і ўсё.

Очкаўцірацельскія весткі, якія даў Бараноўскі, праштампаваў сельскі совет, а райвыканком уключыў у акт.

Падобныя факты не адзінкавыя. У калгасе «Перамога» толькі 15 жніўня прыступілі да надзялення калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі. Замест таго, каб нарэзаць участкі і паказаць іх кожнаму двару, тут толькі вызначылі для 23 калгаснікаў першай брыгады адзін кавалак зямлі. Такім-жа парадкам паступілі і ў першай брыгадзе гэтага калгаса.

Раённыя арганізацыі, якія не маглі не ведаць аб гэтых фактах, не прынялі дастатковых мер па выпраўленню дапушчаных памылак.

М. ЖУК.

НЕ ПРАВЯРАЮЦЬ ЯК ВЫКОНВАЕЦЦА ПАСТАНОВА

Многія кіруючыя работнікі Дубровенскага раёна не зразумелі ўсёй палітычнай важнасці своечасовага давядзення да калгаснікаў і аднаасобнікаў пастановы партыі і ўрада аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў калгасным упарадкаванні.

У некаторых сельсоветах пры надзяленні калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі дапушчаны скажэнні закона. У калгасах «Перамога», «Чырвоны ўдарнік», Бельскага сельсовета, прыступілі да перадзелу ўсіх сядзіб. З лёгкай рукі работніка сельсовета Выбарнага ўсім калгаснікам нарэзалі сядзібы па 0,50 гектара, чым парушылі ўказанне СНК СССР і ЦК ВКП(б). Адказным за правядзенне ўсёй работы па рэалізацыі пастановы па Бельскаму сельсовету вызначан тав. Пінтусаў, але ён не рэагаваў на гэтыя факты.

Загадчык райземаддзела тав. Халадоў самаўхіліўся ад рэалізацыі пастановы. Усю работу па надзяленню сядзібамі ён перадаверыў каморніку Канановічу. Райвыканком і райком КП(б)Б накіравалі людзей у сельскія советы, але не правяраюць іх работу. Як на месцы рэалізуецца пастанова — гэтым старшыня РВК Асінскі і сакратар РК КП(б)Б Мышалаў мала займаюцца.

П. М.

ЯК АДВОДЗЯЦЬ ПРЫСЯДЗІБНЫЯ ЎЧАСТКІ

Па вестках Асіпавіцкага райземаддзела на 15 жніўня надзяленне калгасных гаспадарак прысядзібнымі ўчасткамі закончана. Усяго надзелена 2.172 гаспадаркі.

Як-жа праведзена гэта работа?

У асобных сельсоветах землеўпарадчыкі зямлю пад сядзібы калгаснікаў вызначылі ў агульным казалку, але не дапамаглі калгасам адвесці ўчасткі для кожнага двара па норме згодна статута сельгасарцелі.

Напрыклад, у калгасе «Рэкорд», Пагарэльскага сельсовета, адны калгаснікі мелі прысядзібныя ўчасткі па 0,60—0,70 і 0,80 гектара, а другія — 0,12 гектара. Замест таго, каб прырэзаць апошнім участкі да мінімальнай нормы, землеўпарадчыкі адвялі толькі агульны масіў зямлі. Калгаснікі асталіся не надзелены ўчасткамі. Такое-ж становішча ў калгасе «Комунар». У калгасе «17 партз'езд», Ясеньскага сельсовета, таксама прысядзібныя ўчасткі для гаспадарак не вызначаны.

Не ўсе калгаснікі атрымалі сядзібы і ў Замоскім сельсовеце. У калгасе «Молат», Свіслацкага сельсовета калгаснікам Герт і Міхайлоўскаму адвялі адну і тую-ж сядзібу.

Старшыні Замошскага і Дзераўпоўскага сельсоветаў Ярмолаў і Бізюк не цікавяцца ходам надзялення калгасных гаспадарак прысядзібнымі ўчасткамі. Тут таксама гэта работа яшчэ не завершана.

Не лепш у раёне праходзіць перадача лясоў і лясных угоддзяў калгасам на вечнае карыстанне. 15 жніўня патрэбна было зацвердзіць праекты па адводу лясоў у Замошскім сельсовеце. Кіраўніцтва сельсовета сарвала гэту справу.

Кіраўнікі раёна таксама слаба змагаюцца за поўнае ажыццяўленне пастановы СНК Саюза ССР і ЦК ВКП(б) у тэрмін. Палітычна-масавая работа вакол гэтай гістарычнай пастановы ў раёне разгорнута недастаткова. Асабліва адчуваецца гэта ў такіх калгасах, як «Авангард», Заборскага сельсовета, імя Гікало, Лапіцкага сельсовета.

ТРАЦЭЎСКІ.

СКАЖАЮЦЬ ПАСТАНОВУ ПАРТЫІ І ЎРАДА

Кіраўнікі некаторых калгасаў Быхаўскага раёна не зразумелі ўсёй сутнасці пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня. Так, напрыклад, праўленне калгаса «Перамога», Гарадзецкага сельсовета, рашыла прысядзібныя ўчасткі калгаснікам адвесці на палявых землях, а зямлю, якая знаходзіцца побач з дварамі калгаснікаў, пакінуць за калгасам.

Гэта — не адзінае скажэнне пастановы, якое мела месца ў Быхаўскім раёне. Трэба сказаць, што партыйныя і совецкія арганізацыі раёна недастаткова разгарнулі палітычную работу ў вёсцы па растлумачэнню гістарычнай пастановы партыі і ўрада. У раёне ёсць такія калгасы, дзе пастанова не даведзена да калгаснікаў. У калгасах «Запавет Ільіча», імя Кірава, імя Дзімітрава, імя Стаханава, Студзенчаскага сельсовета, нават не праведзены агульныя сходы па растлумачэнню гістарычнай пастановы. Адным з агітацыйных матэрыялаў з'яўляюцца плакаты, якія пасланы ва ўсе раёны. Між тым гэтыя плакаты не дайшлі да калгасаў Студзенчаскага сельсовета. Яны без патрэбы пачкамі ляжаць у сельсовеце.

46 аднаасобнікаў Быхаўскага раёна падалі заявы аб уступленні ў калгас. Гэта нікога не можа задаволіць, калі ўлічыць, што аднаасобнікаў у раёне яшчэ вельмі многа. Але партыйная арганізацыя работу сярод аднаасобнікаў праводзіць вельмі слаба. Вось характэрны факт. У Грудненскім сельсовеце ёсць 140 аднаасобнікаў. Ні адзін з іх не падаў заявы аб уступленні ў калгас. Яны раскіданы на многіх кіламетрах, жывуць на хутарах. Сельсовет дасылае ім паведамленні, каб яны з'явіліся на сход, атрымліваюць ад іх распіскі аб яўцы. Некаторыя аднаасобнікі знаходзяцца на адлегласці 7—8 і больш кілометраў ад сельсовета. Якому пытанню будзе прысвечан сход — ніхто не ведае. Прыводзіць гэта да таго, што многія аднаасобнікі на сходы не з'яўляюцца.

Не дзіва, што многія аднаасобнікі назат і сёння не ведаюць аб тых ільготах, якія ім прадастаўляюцца пры ўступленні ў калгас.

Д. СМЫК.

НЕЗАКОННА АДБІРАЮЦЬ САД

(Пісьмо калгасніцы)

Я—калгасніца сельгасарцелі «Ленінскае жыццё», Дварэцкага сельсовета (Рагачоўскі раён)—увесь час карыстаюся на сваёй сядзібе садам плошчаю ў 0,27 гектара.

Старшыня калгаса, бачачы добры ўраджай, хоча адабраць мой сад.

Некалькі разоў я звярталася са скаргай на незаконныя дзеянні старшыні праўлення ў раённыя арганізацыі і нават да пракурора рэспублікі. Але ніхто ніякіх мер не прыняў.

АЎСЯННІКАВА Марыя.

ГОРДЫЯ СОКАЛЫ НАШАЙ РАДЗІМЫ, СТАЛІНСКІЯ ВЫХАВАНЦЫ ЛЯТАЮЦЬ ВЫШЭЙ ЗА ЎСІХ, ХУТЧЭЙ ЗА ЎСІХ І ДАЛЕЙ ЗА ЎСІХ

СПРАВЫ І ЛЮДЗІ ПАЛЯРНАЙ АВІЯЦЫІ

У тайзе і тундры Савецкай Поўначы растуць новыя гарады і рабочыя пасёлкі. На берагах Палярнага мора расцвілі шматлікія зімоўкі. Народы Поўначы сямімільнымі крокамі нагоняюць у сваім развіцці перадавыя ў культурных адносінах нацыянальнасці нашага Саюза. Ва ўсім гэтым — немалая заслуга адважных совецкіх лётчыкаў палярнай авіяцыі Галоўпаўночморшляху.

Авіяцыя моцна ўвайшла ў быт Совецкай Поўначы. Разведка ільдоў, марскога звера, гідраграфічныя даследаванні, перавозка пасажыраў, пошты і грузаў — усё гэта робіцца з дапамогай палярнай авіяцыі.

З 1926 года па жнівень 1937 года самалёты палярнай авіяцыі налеталі 15.594 лётныя гадзіны, праляцеўшы 2.702.439 кілометраў. На самалётах перавезена 8.069 пасажыраў, 111.251 кілаграм пошты і 730.010 кілаграмаў грузаў.

Часамі самалёты палярнай авіяцыі выконваюць незвычайныя для авіяцыі заданні. Так, напрыклад, на будаўніцтве Нарыльскага поліметалічнага камбіната самалёты [illegible] матэрыялаў і абсталявання, харчоў, фуражу, спецпрадуктаў. У Нарыльск самалёты везлі мукі, крупы, боты, дошкі, арматурнае жалеза [illegible] Лепшымі ўдарнікамі [illegible] тт. Задкоў, Ерамееў, Рыбінскі, Нікалаеў і інш. з гонарам і тэрмінова выканалі ўрадавае заданне.

Вылятная работа прароблена палярнай авіяцыяй на зімоўках. Асабліва адзначыўся чукоцкі атрад, якім камандуе малады лётчык-ордэнаносец тав. Камінскі. Апрача лёдавай разведкі Чукоцкага мора і праводкі караванаў морскіх суднаў атрад даставіў на новую метэаралагічную станцыю на Анадырскім хрыбце драўляны дом у разабраным відзе, паліва, абсталяванне станцыі, а таксама ўвесь склад работнікаў. Атрад добра паставіў і санітарную службу.

Палярная авіяцыя аказвае неацанімую паслугу аддаленым зімоўкам. Пілот т. Чэравічны на самалёце «Н-29» лятаў з Іркуцка на зімоўку мыса Шэлаурава. Ён даставіў туды пошту і пасылкі зімоўшчыкам. Зараз лётчык Чэравічны на самалёце «Н-10» робіць разведкі ў шуканнях зямлі Саннікава.

Пілот т. Махоткін на самалёце «Н-115» прошлай зімой наведаў многія палярныя станцыі на ўзбярэжжы Карскага мора, даставіў зімоўшчыкам пошту, газеты і пасылкі, перавёз экіпаж на зазімаваўшае ў ільдах гідраграфічнае судно «Тэрос».

Вясной гэтага года самалёты палярнай авіяцыі ў горле Белага мора абслугоўвалі зверабойныя промыслы. На разведцы звера працавалі на самалётах «Сталь-2» пілоты тт. Власаў і Вершынскі. Да прымянення самалётаў сярэдняя гадавая здабыча марскога звера не перавышала 30—35 тыс. галоў, цяпер яна павялічылася да 150 тыс. галоў.

Навігацыя 1936 года, надзвычай цяжкая па сваёй лёдавай абстаноўцы, скончылася добра таксама дзякуючы [illegible] разведцы ільдоў у самалётах. Бліскучыя палёты Героя Совецкага Саюза тт. Молакава і Алексеева, пілота-ордэнаносца тт. Казлова і Чэравічнага дапамаглі ледаколам выбраць найбольш правільны шлях і вывесці судны за паўтары [illegible].

Удалыя лёдавыя разведкі ў навігацыю 1937 года дапамаглі правесці судны ў небывала ранні тэрмін міма мыса Чалюскіна.

У заключэнне мне асталося напомніць аб выдатных пералётах, прароблены[х] у мінулым і бягучым годзе.

Гэта пералёт Героя Совецкага Саюза т. Леванеўскага з Лос-Анжэлоса ў Маскву — 17.166 кілометраў. Гэты пералёт намеціў будучую трасу міжнародных зносін. Потым — трансарктычны пералёт Героя Совецкага Саюза т. Молакава па маршруту: Красноярск — Якуцк — Уэлен — мыс Шмідта — мыс Чалюскін — Архангельск — Масква — Красноярск. Тав. Молакаў абследаваў работу ўсіх [illegible] Галоўпаўночморшляху, зрабіўшы на сваім пераляце 26.300 кілометраў.

І, нарэшце, пералёт на таму-ж маршруту [illegible]

Наступныя этапы — гэта гістарычны палёт паветранай армады на Паўночны полюс і абсталяванне там навуковай станцыі.

Асваенне полюса дало Совецкаму Саюзу практычную магчымасць звязаць найкарацейшым шляхам СССР з Паўночнай Амерыкай.

Шмат зроблена авіяцыяй на Поўначы, дзе па ініцыятыве таварыша Сталіна праводзяцца вялікія работы па авалоданню Арктыкай. Але гэта толькі пачатак. У бліжэйшыя два—тры гады паўночныя лініі будуць абсталяваны радыёмаякамі, прамысловасць дасць нам новыя хуткасныя самалёты і мы зможам перамагчы палярную ноч і асеннюю распуціцу на аэрадромах, наладзіць рэгулярныя паветраныя зносіны з аддаленымі пунктамі на поўначы нашай неабсяжнай краіны.

Самалёт — жаданы госць у любым кутку тайгі і тундры, дзе ёсць жывыя людзі. Там, дзе пралятаюць самалёты, жыццё людзей робіцца іншым. Самалёты нясуць совецкую культуру народам далёкай Поўначы. Жыццё гэтых народаў стала лепш і весялей, як і ва ўсіх кутках нашай радзімы, квітнеючай пад кіраўніцтвам правадыра народаў таварыша Сталіна.

М. ШЭВЕЛЕЎ.

Герой Совецкага Саюза — начальнік палярнай авіяцыі Галоўпаўночморшляху.

РЭКОРДЫ СОВЕЦКІХ ПІЛОТАЎ

Да сучаснага моманту Міжнародная спартыўная камісія пры Міжнароднай авіяцыйнай федэрацыі (ФАІ) зацвердзіла і занесла ў афіцыйны спісак сусветных і міжнародных рэкордаў 24 міжнародныя рэкорды, устаноўленыя лётчыкамі і планерыстамі СССР. З гэтага ліку 12 рэкордаў устаноўлены на самалётах і гідрасамалётах і 5 на планерах.

Пераважная большасць — 16 рэкордаў (па класах самалётаў і гідрасамалётаў) адносіцца да разраду высотных. Яны бліскуча даказваюць, што совецкая авіяцыйная прамысловасць ужо стварыла машыны, якія поўнасцю задавальваюць адно з асноўных патрабаванняў сучаснай авіяцыі: лятаць як можна вышэй.

Усе гэтыя рэкорды ўстаноўлены на магутных серыйных транспартных машынах, якія ўжо даўно знаходзяцца на службе народнай гаспадаркі нашай краіны. За выключэннем двух, рэкорды ўстаноўлены на машынах з камерцыйнай нагрузкай ад 500 да 13 тысяч кілаграмаў.

Рэкорд, устаноўлены 14 мая 1937 года Героем Совецкага Саюза т. Байдуковым разам з лётчыкам т. Кастанаевым, у сваю чаргу паказвае, што наша авіяцыя паспяхова спраўляецца і з заданнямі партыі і ўрада аб павелічэнні скарасных даных нашых самалётаў.

Знатныя парашутысткі Совецкага Саюза, ордэнаноскі тт. Якаўлева, Камнева, Фёдарава і Саўчанка. Фота Ф. Кіслова (СФ).

ПРЫВІТАННЕ таварышу СТАЛІНУ

ГРУПЫ ІСПАНСКІХ ДЗЯЦЕЙ, ЯКІЯ ЗНАХОДЗІЛІСЯ НА АДПАЧЫНКУ У ПІОНЕРСКІМ ЛАГЕРЫ „АРТЭК“ У КРЫМУ

Дарагі і любімы правадыр і бацька сусветнага пролетарыята таварыш Сталін!

У той час, калі наша дарагая радзіма— Іспанія ахоплена жахамі вайны, навязанай і справакаванай фашыстамі-інтэрвентамі з Германіі і Італіі, калі нашы бацькі і браты б'юцца за свабоду і незалежнасць нашага народу, мы, група іспанскіх рэбят, прывезеная па Вашай асабістай ініцыятыве ў гасцінны і цудоўны Совецкі Саюз, хутка змагла забыць жахі і пакуты, учыненыя нам вайной.

Чатыры месяцы мы знаходзіліся ў вядомым піонерскім лагеры «Артэк», у жывапісным кутку Крыма на беразе Чорнага мора.

Жыццё наша праходзіла, як у казцы. Мы акружаны любоўю і ласкай, мы фізічна падужэлі і паправіліся і набылі многія культурныя і карысныя навыкі: навучыліся іграць у валейбол, гарадкі, займацца фізкультурай, вывучылі вінтоўку, процівагаз, навучыліся страляць, аказваць першую медыцынскую дапамогу. Збіралі калекцыі каменняў, раслін, насякомых, навучыліся працаваць у тэхнічных гуртках, асабліва палюбілі рабіць розныя авіямадэлі. Мы жылі ўвесь гэты час так, як ніколі не марылі. Завязалі пяшчотную і цесную дружбу з совецкімі піонерамі. Разам з імі зрабілі рад выдатных экскурсій-паходаў у цікавыя месцы Крыма.

Мы марым аб тым, як у Маскве многа і старанна будзем вучыцца. Мы верым, што можам далучыцца да зусім новай культуры, што мы набудзем такія веды, якія падрыхтуюць з нас моцных барацьбітоў за свабоду і шчасце ўсіх працоўных.

Мы ведаем, што многія з нас з-за вайны ў нашай краіне зусім няграматныя і малакультурныя, але гэта нас цяпер не палохае, бо мы знаходзімся на радзіме рабочых усяго свету, дзе ўсе нам дапамагаюць і любяць нас.

Наша падзяка Вам за ўсё, што робіцца для нашай краіны і для нас, дзяцей, — бязмежна, і як адзіны адказ з нашага боку мы даем урачыстае абяцанне Вам, што будзем добра вучыцца і што нашы паводзіны і дысцыпліна будуць бездакорнымі.

У нас ёсць адно жаданне, адна мара, гэта бачыць Вас, каб асабіста перадаць Вам усю тую ўдзячнасць, што жыве ў нашых сэрцах.

Мы канчаем наша пісьмо, усклікаючы: Няхай жыве наш бацька і друг таварыш СТАЛІН!

НА ПАВЕТРАНЫХ МАГІСТРАЛЯХ СССР

Паветраны транспарт Совецкай краіны развіваецца тэмпамі, недаступнымі ні адной капіталістычнай дзяржаве ў свеце. Па перавозках грузаў і пошты авіяцыя СССР ужо цяпер займае першае месца на зямным шары.

У 1934 годзе самалёты Аэрафлота налеталі 5.900.000 тона-кілометраў, у 1936 годзе — 20.900.000 тона-кілометраў. У бягучым годзе самалёты транспартнай авіяцыі павінны налятаць 25.000.000 тона-кілометраў. У параўнанні з мінулым годам перавозкі грузаў узрастуць з 33.000 да 38.000 тон, перавозкі пошты з 5.770 тон да 6.200.

Самалёты грамадзянскай авіяцыі ўпэўнена ўваходзяць у быт совецкіх гарадоў і сёл. У мінулым годзе было перавезена 167 тысяч пасажыраў, у гэтым годзе павінна быць перавезена 180 тысяч чалавек. Краіна пакрылася густой сеткаю паветраных рэгулярна дзейнічаючых магістраляў.

Тры галоўнейшыя паветраныя лініі звязваюць Маскву з Владзівастокам, Баку з Ташкентам. Самалёты ляцяць да далёкіх аулаў Сванетыі, у высокагорныя паселішчы Паміра і аддаленыя раёны Казахстана і Туркменіі. Пасажырскі поезд праходзіць шлях ад Масквы да Ташкента ў 87 гадз. 30 мін. Самалёт дастаўляе пасажыра з Масквы ў Ташкент за 28 гадзін.

Штодзённа курсуюць машыны на паветраных лініях ад Масквы да Ленінграда, Одэсы, Менска, Сочы, Сімферопаля, Саратава, Харкава, Астрахані, Новасібірска. Паветраныя шляхі звязваюць Одэсу з Батумі, Омск з Тарай, Іркутск з Якуцкам і Бадайбо, Хабараўск з Александраўскам-на-Сахаліне і Охай і т. д.

Асабліва вялікае значэнне набыла транспартная авіяцыя ў рэспубліках Сярэдняй Азіі. Пастаянныя рэйсы робяць самалёты на лініях Ашхабад—Ташауз, Турткуль — Нова-Ургенч, Ташкент — Фрунзе, Сталінабад — Харог, Алма-Ата— Бертыс і інш.

Працягласць паветраных ліній Аэрафлота дзяржаўнага значэння дасягнула 55.000 кілометраў.

Авіялініі звязваюць СССР з зарубежнымі краінамі. Нармальна дзейнічае паветраная магістраль Масква — Прага.

Рэгулярна адбываюцца палёты на нядаўна адкрытай авіялініі Масква — Вялікія Лукі — Рыга — Стакгольм. Праз Стакгольм, карыстаючыся паветраным транспартам, пасажыр на працягу аднаго дня можа трапіць з Масквы ў Парыж ці ў Лондан.

Штодзённа курсіруюць самалёты на лініі Улан-Удэ — Алтан — Булак — Улан-Батор працягласцю ў 540 кілометраў.

Паветраная лінія Ташкент — Кабул звязвае СССР з Афганістанам. На гэтай лініі даўжынёй у 957 кілометраў робіцца восем рэйсаў у месяц.

Пасля гераічных трансарктычных пералётаў устала на чаргу праблема стварэння рэгулярнай паветранай лініі Масква— Злучаныя Штаты Амерыкі. Вывучаюцца два варыянты паветранай сувязі з Амерыкай праз Паўночны полюс і праз Якуцк— Анадыр і Аляску. Совецкая авіяцыйная тэхніка знаходзіцца на такім высокім узроўні, што абодва варыянты з'яўляюцца рэальнымі.

Характар грузавых перавозак грамадзянскага паветранага флота — самы разнастайны.

На лініі Карсакпайскія заводы — Джусалы перавозіцца каштоўная руда. Шмат каштоўных металаў, пушніны і іншых грузаў перавозіцца на авіялініях Далёкага Ўсхода і Ўсходняй Сібіры. У жніўні цяжкія машыны Аэрафлота прыступілі да масавай перавозкі жывёлы з Ашхабада ў Ташаузскую акругу. Усяго для ташаузскіх калгаснікаў будзе перакінута больш 10.000 авец. З года ў год расце колькасць таварных грузаў, дастаўляемых самалётамі Аэрафлота. Самалёты перакідваюць свежыя чарэшні, мандарыны, вінаград з Каўказа, Крыма і Сярэдняй Азіі. У аддаленыя сяленні Паміра па паветраных лініях закідваецца хлеб. Самалёты вязуць рыбу, пушніну, медыкаменты.

Цяжка пераацаніць велізарную ролю самалёта ў дастаўцы газет. У гэтым годзе Аэрафлот павінен перавезці 130 млн. экземпляраў цэнтральных і мясцовых газет. Штодзённа з Масквы па ўсіх напрамках самалёты развозяць «Правду», «Известия», «Комсомольскую правду» і інш. газеты.

Самалётны парк совецкага грамадзянскага флота папаўняецца ўдасканаленымі машынамі. Перш за ўсё, трэба адзначыць камфартабельны самалёт «АНТ-35» з крэйсерскай хуткасцю 290—300 кілометраў у гадзіну. Машына ўмяшчае дзесяць пасажыраў. Вялікую цікавасць прадстаўляюць таксама новыя 12-мясцовыя самалёты «ЗІГ-1».

З кожным годам паляпшаецца тэхнічнае аснашчэнне нашых трас. Паветраныя лініі абсталёўваюцца радыёмаякамі, радыёстанцыямі і светамаякамі. Праляпаць на ўсіх паветраных магістралях круглы год і круглыя суткі — чарговая задача, якую мы павінны вырашыць.

Грамадзянскаму паветранаму флоту побач з транспартнай работай прыходзіцца весці таксама барацьбу з малярыяй і шкоднікамі сельскай гаспадаркі.

У нашай краіне пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна створана выдатная авіяцыйная прамысловасць, снабжаючая грамадзянскі паветраны флот новымі машынамі і новым абсталяваннем. Ад работнікаў грамадзянскай авіяцыі залежыць асвоіць прадукцыю нашай індустрыі і прымусіць яе ўзорна служыць на карысць нашаму вялікаму народу.

І. Ф. ШЫРОКІ.

Намеснік начальніка Галоўнага кіраўніцтва грамадзянскага паветранага флота

СВЯТА Ў РАЁНАХ БССР

РЭЧЫЦА. Па ўсіх прадпрыемствах і ўстановах горада праводзяцца гутаркі аб Дні авіяцыі. У цэхах і зменах запалкавай фабрыкі «10 Кастрычнік» праводзяцца гутаркі аб міжнародным становішчы, чытаюцца матэрыялы аб выдатных пералётах праз Паўночны полюс.

На цвікавым заводзе «Інтэрнацыянал» у парадку падрыхтоўкі да Дня авіяцыі арганізаван стралковы гурток з 25 чалавек. Гурткоўцы трэніруюцца на здачу норм варашылаўскага стралка першай і другой ступені.

18 жніўня райсовет Асоавіяхіма арганізуе вялікую масоўку. Адбудуцца таксама спаборніцтвы каманд ППХА.

МСЦІСЛАЎ. Асоавіяхімаўскія і комсамольскія арганізацыі раёна ў сувязі з падрыхтоўкай да Дня авіяцыі ўзмацнілі абаронную работу. У Дзень авіяцыі дапрызыўнікі будуць здаваць нормы на варашылаўскага стралка. Нормы на значкі ППХА і ГСА будуць у гэты дзень здаваць хатнія гаспадыні.

* * *

Чыгуначнікі 8-й дыстанцыі Заходняй чыгункі сустракаюць Дзень авіяцыі ўзмацненнем абароннай работы. Асоавіяхімаўская арганізацыя 8-й дыстанцыі адна з лепшых на вузле. Тут 70 проц. рабочых членаў Асоавіяхіма, 98 чалавек варашылаўскіх стралкоў, 52 чал. здалі нормы на значок ППХА.

Тав. Захараў, студэнт Беларускага ордэнаноснага інстытута фізкультуры, напярэдадні Дня авіяцыі зрабіў свой першы прыжок з парашутам. НА ЗДЫМКУ: тав. Захараў у момант прызямлення. Фото С. Грына.

СМЯЛЕЙ ВЫЛУЧАЦЬ МАЛАДЫЯ ПАРТЫЙНЫЯ КАДРЫ

Выдатны час перажывае наша партыя. З асаблівай сілай праяўляюцца невычарпальныя арганізатарскія таленты, закладзеныя ў народзе. Да кіраўніцтва прышлі і прыходзяць тысячы новых работнікаў, узрошчаных рэволюцыяй. Трэба і далей смялей і шырэй вылучаць растучыя партыйныя кадры.

Няма нічога больш шкоднага для партыі, як кансерватызм у вылучэнні кадраў, штучны застой. Ленін і Сталін— арганізатары комуністычнай партыі — на працягу доўгіх год нястомна працавалі над выхаваннем і вылучэннем новых кадраў. Ленін прапанаваў сурова судзіць тых партыйных работнікаў, якія крычучы аб недахваце людзей, штучна стрымлівалі іх рост. Таварыш Сталін, упарта і настойліва працуючы над выхаваннем кадраў, вучыць нас цярпліва шукаць людзей, дапамагаць ім расці, своечасова вылучаць каб яны не заседжваліся на адным месцы і не пачалі загніваць.

Скончыўшыяся нядаўна выбары партыйных органаў і ўся наступная практыка паказваюць, што ніколі яшчэ ў партыі не было такога велізарнага па сваім размаху вылучэння новых кадраў, такога небывалага ўздыму актыўнасці комуністаў, як зараз. Дастаткова сказаць, што ўжо вылучаны тысячы новых работнікаў у якасці другіх і трэціх сакратароў райкомаў, дзесяткі тысяч намеснікаў сакратароў парткомаў пярвічных арганізацый. Гэты працэс, падрыхтаваны ўсёй папярэдняй работай, знамянуе сабою найвялікшую перамогу партыі. Ён з'яўляецца рэзультатам таго што ўся дзейнасць нашай партыі, нястомная работа Леніна і Сталіна заўсёды былі пранікнуты клопатамі аб падрыхтоўцы і падборы кадраў, клопатамі аб рэзервах, аб растучай моладзі.

Сталінскія прынцыпы падбору і вылучэння кадраў—закон для партыйных арганізацый. Усе мы ведаем, да якіх сур'ёзных вынікаў прывяло парушэнне гэтых прынцыпаў. Аднак і цяпер некаторыя партыйныя арганізацыі працягваюць падбіраць кадры па-сямейнаму, па-арцельнаму. Даводзіцца проста здзіўляцца, што многія украінскія партыйныя арганізацыі не зрабілі ніякіх урокаў з сур'ёзных падзей, меўшых месца там. У прыватнасці, у Жытоміры, у Каменец-Падольску і ў іншых пагранічных арганізацыях кадры паранейшаму падбіраюцца па-кумаўству, у партыйным апараце сядзяць работнікі, адарваныя ад мас і не ўнушаючыя палітычнага давер'я.

Не мала яшчэ прыкладаў і фактаў павярхоўных адносін да падбору і вылучэння кадраў. Не ўсе яшчэ разумеюць, што правільнае размеркаванне і выхаванне кадраў, уменне адшукваць з невычарпальнай народнай крыніцы таленавітых арганізатараў соцыялізма — вось што вырашае поспех справы, вось што з'яўляецца зараз галоўным у рабоце партарганізацый. Прычым заўсёды трэба помніць, што краіна наша акружана з усіх старон капіталістычнымі дзяржавамі. Унутры краіны не мала яшчэ рэшткаў і рэштачак ліквідаваных эксплаататарскіх класаў. Як зяніцу вока, трэба аберагаць партыйны апарат ад пранікнення ў яго людзей чужых, выпадковых.

Трэба ўбраць усё нягоднае, гнілое з партыйнага апарата. Як след трэба растрасці абывацельскае балота, якое стварылася ў асобных арганізацыях. У нас нямала такіх работнікаў, якія не здольны рашуча і да канца выкрываць і бязлітасна знішчаць ворагаў. Яны не валодаюць асноўнымі большэвіцкімі якасцямі — пільнасцю і непрымірымасцю. Нельга такіх людзей трымаць у партыйным апараце. Зараз, як ніколі раней, правільная палітычная лінія павінна спалучацца з яе паспяховым практычным ажыццяўленнем. А рабіць гэта могуць толькі людзі, да канца адданыя партыі Леніна — Сталіна, нязмерна ненавідзячыя ворагаў народа, людзі, для якіх мэты і задачы нашай партыі складаюць мэту жыцця.

Людзей вырасшых, чакаючых свайго вылучэння, шмат у кожнай арганізацыі. Аднак у радзе месц паранейшаму марудна, нясмела вылучаюць новых людзей, не заўважаюць вырасшых кадраў, працягваюць знаходзіцца ў кругу блізкіх людзей, у кругу вузкай «сямейкі». Яркім прыкладам гэтага можа служыць райком завода імя Петроўскага. Там да гэтага часу не заўважаюць вырасшых партыйных кадраў, не працуюць з імі, не вылучаюць. За два апошнія гады з завода імя Петроўскага, з гэтай шматтысячнай партыйнай арганізацыі, дзе, несумненна, выраслі сотні выдатных работнікаў, не вылучана ні аднаго чалавека на колькі-небудзь буйную партыйную, совецкую работу. Завод імя Петроўскага не адзінок, тое-ж самае можна сказаць пра шматлікія шахты Данбаса, пра бакінскую партарганізацыю, дзе надта марудна ідзе вылучэнне новых кадраў.

Пры вылучэнні часам стараюцца шукаць людзей са стажам, з багатай анкетай, як быццам толькі гэтым вызначаецца якасць работніка. Працяглы стаж работы або салідны партыйны стаж не з'яўляюцца яшчэ асноўным крытэрыем пры вылучэнні таго ці іншага таварыша. Асноўны прызнак — бязмежная адданасць партыі, цяснейшая сувязь з масамі, бязмежная нянавісць да ворагаў народа і ўменне валодаць большэвіцкім стылем работы — спалучаць веданне канкрэтнай справы з шырокім рэволюцыйным размахам.

У агульным ланцугу ўсіх мерапрыемстваў партыі па вылучэнню і выхаванню партыйных кадраў асобае значэнне мае рэалізацыя прапановы таварыша Сталіна аб падборы і вылучэнні другіх і трэціх сакратароў райкомаў, гаркомаў, абкомаў, крайкомаў, намеснікаў сакратароў парткомаў пярвічных арганізацый і парторгаў. Варта толькі напомніць, што гутарка ідзе аб вылучэнні некалькіх сот тысяч партыйных кіраўнікоў, каб ацаніць усё велізарнае значэнне гэтага мерапрыемства.

Новыя кадры, якія прышлі ў партыйны апарат, трэба акружыць асобай увагай і клопатамі. Ім патрэбна, перш за ўсё, сістэматычная дапамога, сістэматычная вучоба. Асабліва важна напомніць указанне таварыша Сталіна аб тым, што «неабходна перш за ўсё павярнуць увагу нашых партыйных таварышоў, увязаючых у «бягучых пытаннях» па лініі таго ці іншага ведамства, — у старану вялікіх палітычных пытанняў міжнароднага і ўнутранога характару». Неабходна падняць палітычную работу, паставіць, як асноўную, задачу палітычнай асветы і большэвіцкага загартавання новых партыйных кадраў.

Трэба памятаць, што недаацэнка значэння тэорыі, запушчанасць палітычнай і тэарэтычнай работы—паказальнік адсталасці саміх партыйных кіраўнікоў. А ў нас ёсць яшчэ людзі, якія пагарджаюць тэорыяй, людзі, якія не могуць падняцца вышэй штодзённай мітусні. У гэтых людзей атрымліваецца спалучэнне дробнага практыцызма з паўнейшай тэарэтычнай бясклопатнасцю, — так рэзка асуджаны Леніным яшчэ на зары ўзнікнення большэвізма.

Вузкі практыцызм, палітычная бясклопатнасць і слепата нашых кадраў асабліва небяспечны ў сучасны момант. І калі мы хочам, каб новыя партыйныя кадры раслі, удасканальваліся, авалодвалі большэвізмам, трэба нястомна падымаць іх палітычны і тэарэтычны ўзровень, бо тэорыя «дае практыкам сілу арыентыроўкі, яснасць перспектывы, упэўненасць у рабоце, веру ў перамогу нашай справы». (Сталін).

Пастаянныя клопаты Леніна і Сталіна аб тэарэтычным і палітычным узроўні партыйных кадраў выцякаюць з асобай ролі ВКП(б), як авангарда рабочага класа. Наўрад ці трэба даказваць, што цяпер, калі роль нашай партыі нязмерна вырасла, задачы яе ўскладніліся, калі яна вядзе за сабою мільённыя масы працоўных, палітычная і тэарэтычная падрыхтоўка кадраў набывае асаблівую сілу, асаблівае значэнне. Недарма зараз наглядаецца такая небывалая цяга комуністаў да вучобы, такі небывалы рух за авалоданне большэвізмам!

У партыі ў нас сотні, тысячы выдатнейшых работнікаў, кроўна звязаных з масамі, бязмежна адданых справе соцыялізма. Трэба смялей іх высоўваць, вучачыся гэтаму ў Цэнтральнага Камітэта партыі. Трэба больш энергічна вырошчваць і абучаць іх большэвізму, як гэта нястомна робіць таварыш Сталін.

„Правда“.

КРАІНА СОЦЫЯЛІЗМА ПАВІННА МЕЦЬ ТЫСЯЧЫ ПІЛОТАЎ, ПАДРЫХТАВАНЫХ БЕЗ АДРЫВУ АД ВЫТВОРЧАСЦІ

ПАЛЕПШЫЦЬ РАБОТУ АЭРАКЛУБАЎ

У нас у пагранічнай Беларусі святкаванне Дня авіяцыі ў 1937 годзе знамянальна не толькі як любімае традыцыйнае свята беларускага народа, а яшчэ і тым, што з святкаваннем Дня авіяцыі — 18 жніўня супадае дата пяцігадовага існавання асоавіяхімаўскай авіяцыі БССР.

За гэтыя 5 год асоавіяхімаўская авіяцыя БССР ішла ўнагу з агульным ростам нашай краіны наогул і авіяцыі ў прыватнасці. Гэты рост пацвярджаецца тым, што аэраклубы Беларусі за пяць год значна выраслі.

Апрача росту саміх аэраклубаў, створаны філіялы — лётныя пункты, якія вядуць самастойную работу па падрыхтоўцы пілотаў і інш. авіяспецыялістаў.

У выкананні лозунга аб падрыхтоўцы тысяч лётчыкаў без адрыву ад вытворчасці аэраклубы Беларусі значна павялічылі колькасць рыхтуемых кадраў пілотаў і інш. авіяспецыялістаў (1936 год — 100 проц., 1937 год — 165 проц.). За гэтыя гады аэраклубы падрыхтавалі дзесяткі інструктароў-лётчыкаў, парашутыстаў, планерыстаў, працуючых непасрэдна ў аэраклубах і паказваючых у сваёй практычнай дзейнасці выдатныя ўзоры дысцыпліны і работы па спецыяльнасці.

Выхаваны выдатныя кадры інструктароў, начальнікаў лётнай часці аэраклубаў, начальнікаў аэраклубаў, лётчыкаў, планерыстаў, парашутыстаў, бязмежна адданых справе ўмацавання асоавіяхімаўскай авіяцыі і абараназдольнасці нашай радзімы.

Аднак неабходна адзначыць рад вельмі істотных недахопаў у рабоце аэраклубаў і аддзела авіяцыі Цэнтральнага Савета Асоавіяхіма БССР.

З боку аддзела авіяцыі Асоавіяхіма БССР да гэтага часу няма дастаткова канкрэтнага і асабліва жывога кіраўніцтва работай аэраклубаў і лётных пунктаў.

Аэраклубы недастаткова ўкамплектаваны неабходнымі кадрамі і т. д.

Неабходна дапамога мясцовых партыйных арганізацый у частцы вылучэння прапагандыстаў для ўзмацнення партыйна-палітычнай і масава-агітацыйнай работы ў аэраклубах.

У аэраклубах не прыступілі яшчэ пасапраўднаму да выкарчоўвання і ліквідацыі вынікаў шкодніцкай работы агіднай банды Эйдэмана, трацкісцка-бухарынскіх подлых шпіёнаў фашысцкіх разведак, да ачышчэння апарата ад ворагаў народа і іх стаўленікаў.

Надзвычай вялікім тормазам з'яўляецца адсутнасць у аэраклубаў сваіх уласных аэрадромаў. Дорага каштуючая матэрыяльная частка знаходзіцца часта пад адкрытым небам, дачасна амартызуецца. Неабходна неадкладная дапамога Соўнаркома БССР і мясцовых выканкомаў.

Ліквідаваўшы недахопы, асоавіяхімаўская авіяцыя БССР пад кіраўніцтвам партыі выйдзе ў передавыя рады і займе належачае ёй месца, як авіяцыя пагранічнай рэспублікі, працуючая на рубяжы двух светаў.

ДРАГУН.

ПОШТА НА САМАЛЁЦЕ

Кожны дзень раніцой з Менска вылятаюць у раёны БССР паштовыя самалёты, якія дастаўляюць установам і насельніцтву самых аддалёных пунктаў рэспублікі газеты, паштовую карэспандэнцыю. Гэта дае магчымасць насельніцтву многіх раёнаў Палесся і інш. чытаць беларускія рэспубліканскія газеты ў дзень іх выхаду ў Менску.

Учора ў 11 гадзін раніцы паштовыя самалёты вылецелі з Менска, узяўшы курс на Мозыр, Гомель, Бабруйск, з ахопам раду прылягаючых раёнаў. Самалёты даставяць у гэтыя раёны 500 кілограмаў пошты, галоўным чынам газеты.

Рэкардсмен-планерыст тав. Ільічэнка на Тушынскім аэрадроме (каля Масквы) перад палётам.

Фото А. Межуева (СФ).

Лётчыца-ордэнаносец т. П. Д. ОСІПЕНКА.

Фото Маркава (СФ).

Лётчык-выпрабавальнік Ю. П. Піонткоўскі ў кабіне самалёта УТ-1 перад трэніровачным палётам.

Фото А. Межуева (СФ).

ГАТОЎ АБАРАНЯЦЬ СВАЮ РАДЗІМУ

Увосень мінулага года на адным з камсамольскіх сходаў была задаволена мая просьба: камсамольская арганізацыя паслала мяне ў лётную школу гомельскага аэраклуба. З вялікай радасцю кожны дзень пасля работы я спяшаўся на заняткі, а на занятках імкнуўся не прапусціць ніводнага тлумачэння выкладчыка.

Праз 6 месяцаў тэарэтычных заняткаў наступілі дні, аб якіх я даўно марыў — дні на аэрадроме. Умела і любоўна лётчык-інструктар расціў ва мне ўменне кіраваць складаным механізмам самалёта, адзначаў памылкі, папраўляў, клапаціўся аба мне. Нарэшце, 28 ліпеня мне быў дазволен самастойны палёт. Гэта быў самы шчаслівы, самы незабыўны дзень у маім жыцці. Самалёт падпарадкаваўся мне, і я адчуваў сябе уладаром паветра. Хацелася бясконца смяяцца і спяваць. Я ўдала правёў самалёт і прызямліў яго па ўсіх правілах. Начальнік лётнай часці і інструктары — вопытныя лётчыкі — радасна віталі мяне з поспехам.

Без адрыву ад станка я, малады рабочы, камсамолец, авалодваю складанай авіяцыйнай справай. Гэта выклікае пачуцці бязмернай радасці і глыбокай удзячнасці бальшавіцкай партыі, нашаму настаўніку і правадыру таварышу Сталіну за тое шчасце, якое дадзена працоўнай моладзі нашай краіны.

Мая мара: скончыўшы школу пры аэраклубе, скончыць яшчэ лётную ваенную школу, авалодаць да майстэрства лётнай справай, каб у любую хвіліну, калі гэта патрэбуе партыя, умець даць руйнуючы ўдар па ўсякіх пасяганнях ворага на наша квітнеючае жыццё.

Абрам КРЭМЕР,
турбамашыніст гомельскай электрастанцыі.

МАРА СТАЦЬ БАЯВЫМ ЛЁТЧЫКАМ

Я з нецярпеннем чакаў таго дня, калі я атрымаю першае паветранае хрышчэнне. І вось 7 мая г. г. я атрымаў першы азнаямляючы палёт. Не магу выразіць словамі, што я перажываў у гэты дзень. Маёй радасці не было канца. Жаданне маё споўнілася. Здаўшы залік начальніку лётнай часці, я атрымаў ацэнку «выдатна», а таксама падзяку. Не было межаў маёй радасці, калі на 50-м палёце атрымаў права ў старцера на вылет. Мне неяк не верылася, што я кірую машынай адзін.

Хутка я канчаю школу. Мара мая — быць баявым лётчыкам, гордым сокалам нашай краіны, каб стаць на абарону нашых свяшчэнных граніц.

ПАЎЛОВІЧ Нікалай Осіпавіч,
вучлёт менскага Цэнтральнага аэраклуба.

АВАЛОДАЮ МАЙСТЭРСТВАМ САМАЛЁТАВАДЖЭННЯ

Стаць лётчыкам — гэта мара ў мяне яшчэ з дзяцінства. Ажыццявіць яе мне ўдалося ўжо дарослым. У 1936 годзе я паступіў займацца ў пілоцкую школу аэраклуба. За ўвесь перыяд навучання я сур'ёзна займаўся і вывучаў усе прадметы, многа працаваў над сабою, каб здаць залікі не менш чым на «добра» і «выдатна».

Памятаю той радасны дзень 14 чэрвеня, калі я ўпершыню вылецеў самастойна і ўпершыню адзін кіраваў самалётам.

У сучасны момант я праходжу самастойна фігуры вышэйшага пілатажа. Але гэта яшчэ толькі пачатак. Перада мной стаіць яшчэ больш адказная задача — лепш аўладаць лётным майстэрствам.

Усё гэта я мог дасягнуць толькі дзякуючы выключнай увазе партыі і ўрада да нас, маладых вучлётаў.

Толькі партыя Леніна—Сталіна выхавала і выхоўвае такіх герояў, як тт. Чкалаў, Байдукоў, Белякоў, Громаў і інш., якія зрабілі ўпершыню ў гісторыі беспасадачны пералёт Масква—Паўночны полюс—Паўночная Амерыка і гэтым даказалі ўсяму свету моц нашай совецкай авіяцыі і адданасць партыі Леніна—Сталіна. Мы, маладыя пілоты, беручы ўвесь велізарны вопыт нашых герояў, будзем лятаць толькі па-чкалаўску на радасць працоўным і на страх ворагам.

ТАТАРЦАЎ Сяргей Пятровіч,
вучлёт Менскага аэраклуба.

З ПЛАНЕРА СКОРА ПЕРАСЯДЗЕМ НА САМАЛЁТ

Упершыню мы сустрэліся на камісіі. Усе былі ўсхваляваны, і размовы не клеіліся. Усіх трывожыла адна думка — «ці акажуся я годным?»

Пасля мы сустракаліся на мандатнай камісіі і, нарэшце, у школе пілотаў пры менскім аэраклубе імя Молакава. Тут, на занятках, мы прыгледзеліся адзін да аднаго, і ўпершыню ў нас зарадзілася адзіная дружба.

У сучасны момант мы праходзім планерную падрыхтоўку. Закончылі прабежкі і палёты. Скора пяройдзем да палётаў па прамой. Курсанты стараюцца як можна больш паспець за кожны лётны дзень, каб хутчэй падысці да палётаў. Камандаванне прадаставіла нам лепшую навейшую тэхніку планерызма. Адначасова мы праходзім парашутную падрыхтоўку, кожны з нас павінен будзе зрабіць прыжок з самалёта з вышыні 800 метраў.

Авіяцыйнае свята — 18 жніўня — з'яўляецца для нас у гэтым годзе своеасаблівым. Да гэтага часу мы сустракалі яго, як і ўсе грамадзяне нашай краіны, гордыя за поспехі совецкіх лётчыкаў. Цяпер-жа кожны з нас, маладых планерыстаў, адчувае на сабе вялікую адказнасць, якая ўскладзена на нас краінай. Надзеі, ускладзеныя на нас партыяй і ўрадам, мы з гонарам апраўдаем.

КАПІЛЕВІЧ,
інжынер-механік завода імя Варашылава, курсант-планерыст менскага аэраклуба.

Выдатнікі-вучлёты, якія без адрыву ад вытворчасці займаюцца ў менскім аэраклубе імя Молакава. НА ЗДЫМКУ (злева направа): т. Ананіч — студэнт БДУ, т. Сілкін — рабочы завода імя Мяснікова і т. Красінскі — рабочы завода «Большэвік».

Фото С. Грына.

АД СТАНКА ДА ШТУРВАЛА

Машынабудаўнічы завод імя Варашылава даў краіне некалькі дзесяткаў гарачых маладых патрыётаў, якія без адрыву ад вытворчасці майстэрска аўладалі штурвалам самалёта. Большасці з іх гэта новая прафесія так спадабалася, што яны паступілі ў ваенныя авіяшколы з тым, каб павысіць свае веды і прысвяціць гэтай справе ўсё сваё жыццё. Завод выхаваў у іх комуністычныя адносіны да працы. Усе яны стаханаўцы, многія камсамольцы. Гэта лепшыя работнікі вытворчасці, якія скончылі школы маторнага лятання пры менскім аэраклубе. Старыя рабочыя з гордасцю адгукаюцца аб сваіх былых вучнях, якія лунаюць цяпер свабодна ў воблаках.

У авіяшколах Саюза цяпер вучацца стаханаўцы завода імя Варашылава, слесары тт. Давідзюк, Трыбуць, Абрамаў. Гэтымі днямі едзе па вучобу токар-камсамолец Аскерка. Стаў выдатным лётчыкам былы слесар завода Лушчакоўскі, які пілатуе «АНТ-14». У ваеннай авіяцыйнай школе і былы тэхпроп завода камсамолец Казлоў. Адзін з лепшых слесароў завода тав. Нісeлоўскі на выдатна кончыў у менскім аэраклубе лётную школу і пакінут там грамадскім інструктарам. Цяпер Нісeлоўскі пасля работы на заводзе сам абучае моладзь кіраваць самалётам.

Зараз на заводзе рыхтуецца новая група рабочых у лётную школу. Гэта маладыя юнакі. Яны праходзяць падрыхтоўчую ступень лётнай справы — планерызм. Маладыя токары Дроздзен і Шкрабатоўскі, фармоўшчык Ліндзер, фрэзероўшчык Сабіла, слесар Чэрчэс, якія працуюць па-стаханаўску на заводзе, захапіліся планерным спортам і з нецярпеннем чакаюць тае пары, калі яны сядуць у сапраўдны самалёт.

І Сабіла і яго сябры па заводу, маладыя грамадзяне совецкай краіны, якія гараць жаданнем прынесці найбольшую карысць сваёй дарагой радзіме, вучацца моцна трымаць у руках штурвал, вучацца ў Герояў Совецкага Саюза смеласці, мужнасці і геройству, каб здолець, калі спатрэбіцца, абараніць краіну Советаў ад нападу фашысцкіх банд.

ПАРАШУТЫЗМ — МОЙ ЛЮБІМЫ СПОРТ

Упершыню я ўбачыў прыжкі парашутыстаў у 1934 годзе ў г. Бабруйску ў дзень святкавання Дня авіяцыі — 18 жніўня. З таго дня я не пераставаў думаць, як стаць такім-жа жыхаром паветра, плаваць пад белым купалам і павольна набліжацца да зямлі.

Па сканчэнні профшколы пры Бабруйскім лесакамбінаце я быў накіраван на работу ў гор. Менск на завод імя Молатава. На гэтым заводзе я працую з 1935 года і з'яўляюся стаханаўцам. Нормы выконваю на 200—250 проц. У кастрычніку мінулага года, як дапрызыўнік 1916 года нараджэння, я быў узят на ўчот пры менскім ваенкамаце.

Даведаўшыся, што пры менскім аэраклубе ідзе набор у парашутна-спартыўны атрад, я звярнуўся ў ваенкамат, каб яны накіравалі мяне ў гэты атрад. Просьба мая была задаволена.

Пачалася тэарэтычная падрыхтоўка. З нецярплівасцю чакаў як-бы хутчэй прыгнуць.. І вось апошнія дні заняткаў. Усе тэарэтычныя прадметы здаины на «выдатна». Прыходзіць доўгачаканы дзень 27 мая. Адчуваецца хваляванне: хутчэй-бы сесці ў самалёт і падняцца ў паветра. Першы прыжок. Адчуванне вельмі добрае.

Зараз я з'яўляюся парашутыстам-спартсменам. Парашутызм — мой любімы спорт. У радах нашай доблеснай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі я пайду поўпасцю падрыхтаваным для таго, каб біць ворага на яго-ж тэрыторыі, калі ён пасмее напасці на нашу краіну — краіну перамогшага соцыялізма.

СОЙКА Іван Ісакавіч,
рабочы менскага завода імя Молатава.

УМЕЮ ВЕСЦІ САМАЛЁТ

Лозунг — даць краіне тысячы лётчыкаў без адрыву ад вытворчасці моцна ўсхваляваў мяне. У той-жа дзень, як толькі была атрымана газета з заклікам, я напісаў заяву ў комсамольскі камітэт. Радасці маёй не было мяжы, калі камітэт рашыў мяне паслаць у аэраклуб — у авіяшколу. Я не меў дастатковай агульнаадукацыйнай падрыхтоўкі, і таму спачатку было цяжка на занятках па тэорыі, але, як кажуць, пры жаданні няма нічога немагчымага. Я скончыў тэарэтычны курс па ўсіх дысцыплінах з адзнакамі «добра» і «выдатна».

Раней я ніколі не толькі не лятаў на самалёце, але не бачыў яго блізка. Самастойны палёт для мяне быў поўнай загадкай. І колькі было невыказанай радасці, калі інструктар, дасканала падрыхтаваўшы і праверыўшы, выпусціў мяне ў самастойны палёт. Начальнік лётнай часці даў добрую ацэнку: я ўмею ўпэўнена і смела весці самалёт па заданаму маршруту.

У гэтым годзе я іду ў рады слаўнай Чырвонай Арміі.

Мне хочацца быць адным з 150 тысяч совецкіх лётчыкаў — слаўных сталінскіх сокалаў, адданых сыноў соцыялістычнай радзімы, вырашчаных і сагрэтых сталінскімі клопатамі.

АЛЕКСАНДР МАРЧАНКА,
майстар гомельскага хлебакамбіната.

СОТНІ ВЫРАТАВАНЫХ ЖЫЦЦЯЎ

Санітарная авіяцыя праводзіць значную работу па паляпшэнню медыцынскага абслугоўвання працоўных. Ёю выратаваны ад гібелі сотні жыццяў. За сваё двухгадовае існаванне самалёты Чырвонага крыжа зрабілі 356 вылетаў у раёны рэспублікі, пакрыўшы адлегласць у 225 тысяч кілометраў. Яны даставілі з Менска ў глыбінныя пункты 350 дактароў, у тым ліку 92 прафесароў і асістэнтаў беларускіх клінік. Прыбыўшымі медыцынскімі работнікамі зроблена ў раёнах 124 хірургічныя аперацыі, 25 пераліванняў крыві і аказана амбулаторная дапамога 7 тысячам хворым. Самалёты за гэты час даставілі ў Менск 50 цяжка хворых для змяшчэння ў бальніцы.

У сувязі з Днём авіяцыі Наркамат аховы здароўя БССР у спецыяльным загадзе выказаў падзяку асабоваму саставу санітарнай авіяцыі і прэміраваў частку таварышоў.

ВУЧЛЁТЫ

Незабыўныя ўражанні першага самастойнага палёту. Яшчэ нічога нe было відаць на суседнім полі, яшчэ ранішняя цішыня абдымала ваколіцу, а на аэрадроме ўжо кіпела жыццё. Самалёты вырульвалі на старт. Да знаёмага прывычнага гулу матору напружана прыслухоўваліся тэхнікі. Начальнік лётнай часці Шаціла — вопытны лётчык, энергічны, крыху заклапочаны, выслухоўваў рапарты інструктароў. Лётчыкі-інструктары затойвалі ўзнікаўшае хваляванне: не падкачалі-б іх выхаванцы.

Надвор'е выдалася самае пажаданае для палёту. З-за лесу ўсплывала па-летняму свежае, ласкавае сонца. Чыстае, без ніводнай хмаркі, неба вабіла бяздоннай вышынёй. Бязветраная ціш стаяла над аэрадромам.

Вучлёты даўно чакалі гэтага дня. У сініх летніх камбінезонах, у скураных шлёмах, моцныя, загарэлыя, здаровыя, яны падагульвалі першую частку лётнай вучобы. Тут была лепшая частка моладзі: камсамольцы з прадпрыемстваў горада, маладыя рабочыя розных прафесій — токары, слесары, электразваршчыкі, майстры з заводаў і фабрык, механікі і матарысты з рэчнага параходства, паравознікі з чыгункі, студэнты з тэхнікумаў і інстытутаў. Для кожнага з іх лётная справа стала радаснай рэальнасцю, жаданым ажыццяўленнем даўняй мары.

У ліку першых самастойна вылятаў малады слесар з Гомсельмаша Валодзя Рубанаў. Не гледзячы на свае дваццаць год, ён ужо быў старым выхаванцам аэраклуба. У мінулым годзе Рубанаў адным з першых на заводзе атрымаў значок парашутыста. Гэта была цэлая падзея, вартая, як ён кажа, асобнага апісання. Прыжкі Рубанава з самалёта выклікалі зусім зразумелую цікавасць і цягу моладзі да парашутнага спорту. Але, стаўшы парашутыстам, Рубанаў не супакоіўся, пакуль яго не залічылі вучнем лётнай школы. Разам з дзесяткамі іншых вучняў, ён паспяхова кончыў курс тэарэтычнай падрыхтоўкі, і з надыходам лета для яго надышоў самы цікавы час лагернага жыцця і практыкі на аэрадроме. З якім нецярпеннем ён чакаў моманту, калі без інструктара, адзін павядзе самалёт, набіраючы вышыню і хуткасць.

Начлёт Шаціла ніводнага вучня не выпускаў без асабістай уважлівай праверкі. І на гэты раз ён, заняўшы першую кабінку, зрабіў паверачны палёт з вучнем, прасачыў да дробязі кожны яго рух, і толькі цвёрда пераканаўшыся дазволіў самастойны вылет. У пярэднюю кабінку на месцы інструктара паклалі мяшок з грузам. Прагучэла каманда:

— Увага!

— Ёсць, увага.

— Кантакт!..

Самалёт лёгка адарваўся ад роўнага поля аэрадрома. Спачатку было непрывычным не бачыць перад сабой спіну інструктара і не чуць яго ўказанняў праз перагаворную трубку. Але разам з тым агортвала невыказная гордасць за сябе: сталёвая птушка была падуладна волі пачынаючага пілота. Мацнела ўпэўненасць. Унізе на месцы старту віднелася купка людзей, сярод іх стаяў начлёт і з зямлі пільна сачыў за самалётам; гэта павялічвала адказнасць. Узнікала радаснае пачуццё, і ўсё навакольнае здавалася напоўненым радасцю: і сонца, усплыўшае над лесам, і бязмежны блакіт неба, і дзівосная панарама палёў, і лес, які нагадвае з высі купінкі моху, і поезд, што змейкай віўся па светлай істужцы чыгуначнага палатна. У часе самастойнага палёту ўсё набывала нейкую новую афарбоўку.

Хвіліны прамільтнулі непрыкметна. З такім-жа поспехам, як адарваўся ад зямлі, самалёт прызямліўся.

— Заданне выканана, — рапартаваў Рубанаў начальніку лётнай часці.

— Віншую... — горача пацісцуў руку маладога пілота стары лётчык. Гэты поціск рукі і атрыманая выдатная ацэнка, як і ўвесь першы самастойны палёт, запомніліся на ўсё жыццё.

У той-жа дзень самастойна вылятаілі і таварышы Рубанава па школе: турбамашыніст з электрастанцыі Абрам Крэмер, майстар хлебакамбіната Марчанка, токар Валодзя Палікарповіч і многія іншыя. Пазней, успамінаючы першыя палёты, яны сцвярджалі, што гэты дзень быў самым шчаслівым днём іх жыцця.

Мы атрымалі выдатныя ацэнкі ад начлёта, — дадавалі яны, — таму што былі падрыхтаваны так, што пры вылёце ніякіх сумненняў не было...

Маладыя птушаняты, выпеставаныя аэраклубам, абрасталі крыламі, заваёўвалі паветра. У аэраклуб іх паслаў камсамол. Многія перад тым, як стаць вучнямі лётнай школы, займаліся планерызмам. Матарыст рэчнага параходства Сяргей Кандратовіч год таму назад кончыў планерную школу. Ён дасканала вывучыў планер, упэўнена і смела лятаў на ім. Але планер не задавальваў. Вабіў самалёт. І калі быў кінут камсамолам лозунг — «даць краіне 150 тысяч лётчыкаў», Кандратовіч настойліва дабіваўся, каб яго залічылі вучнем лётнай школы аэраклуба. Заяву яго задаволілі. Прайшло некалькі месяцаў і Кандратовіч — адзін з прыкладных вучлётаў.

Аэраклуб за час свайго існавання выхаваў і маладыя кадры лётчыкаў-інструктароў. У 1935 годзе камсамольская арганізацыя вагонарамонтнага завода паслала сюды 19-гадовага слесара Сяргея Паўленку. Жывы, ініцыятыўны хлопец энергічна ўзяўся за вывучэнне лётнай справы. Кончыўшы лётную школу і потым інструктарскую групу, ён астаўся пры аэраклубе інструктарам. Летам яму даручылі групу вучлётаў з 10 чалавек. Ён паказваў моладзі самалёт — першы з самалётаў, набытых аэраклубам. Самалёт выглядаў, як новы: дагледжаны, вычышчаны, ён красаваўся на зялёным фоне аэрадрома.

— Старык, — ласкава гаварыў вучлётам аб самалёце Паўленка, — на ім мяне вучылі лятаць, на ім і вы будзеце вучыцца. Кожная машына патрабуе любві і клопатаў.

Па паспяховасці група Паўленкі самая передавая. Ужо даўно асталіся ззаду першыя самастойныя палёты. Кожны з яго вучняў авалодвае цяпер вышэйшымі і апошнімі відамі лётнай падрыхтоўкі.

Апошнія часы лётная школа праходзіла лагерную падрыхтоўку. Крыху воддаль ад аэрадрома пад зелянінай дрэў раскінуліся палаткі.

Як і ва ўсякім іншым асоавіяхімаўскім лагеры, тут жыццё размерана і падпарадкавана строгаму раскладу. Вучлёты прывучаюцца да дысцыпліны, трэніруюцца на аэрадроме, займаюцца тэорыяй. У лагеры ўмацоўваюцца якасці валявых, моцных людзей, умеючых і на зямлі і на самалёце вакамгненна арыентавацца, захоўваць спакой і вытрыманасць, быць рашучым і смелым.

У дружнай сям'і вучлётаў ёсць некалькі дзяўчат. Ні адна з іх не адстае па паспяховасці ад хлопцаў. Студэнтка III курса Лесатэхнічнага інстытута Оля Куляшова прайшла асноўную частку падрыхтоўкі малалога пілота. Для яе ўжо не з'яўляюцца навіной і больш складаныя фігуры з вышэйшага пілатажа: мелкія і глыбокія віражы, баявыя развароты, спіраль, скальжэнне, змейка. Не горш за Олю Куляшову кіруе самалётам і Аня Жарносенка, работніца камбіната «Спартак». Яна недарма выклікае зайздрасць адстаючых вучлётаў.

За вучобай моцна здружылася, склала спаяную сям'ю моладзь з розных прадпрыемстваў. У кожнага з іх адна глыбока вынашаная і прадуманая мара стаць поўнацэнным лётчыкам, набыць усе якасці сталінскага сокала, умець з зямлі і з паветра абараняць квітнеючую радзіму соцыялізма. І перад кожным заўсёды вырысоўваюцца натхняючыя вобразы Герояў Совецкага Саюза — мужных сыноў працоўнага народа, выхаваных бальшавіцкай партыяй.

Так без адрыву ад вытворчасці авалодвае моладзь складанай лётнай справай. У згуртаваных шэрэнгах вучлётаў — невычарпальныя кадры адданых радзіме, бяспрыкладна адважных, гатовых на любыя будучыя подвігі совецкіх лётчыкаў.

Тар. ХАДКЕВІЧ.

Гомель.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў ПАЎНОЧНЫМ КІТАІ

КАМЮНІКЕ АБ БАЯХ У ШАНХАІ

ШАНХАЙ, 17 жніўня. (БЕЛТА). Учора, у 13 гадзін, выпушчана афіцыяльнае камюніке, у якім указваецца: 1) У 7 гадзін раніцы 16 жніўня кітайскія часці занялі жаночую школу «Айго» і сярэднюю школу «Юэдун» і прасоўваюцца далей у напрамку да штаба японскіх ваенных сіл у Хонк'ю. 2) У рэзультаце абстрэлу кітайскай цяжкай артылерыяй моцна разбураны будынак, дзе знаходзіцца японскае ваенна-морскае ведамства. 3) Японскія войскі, размешчаныя на тэкстыльнай фабрыцы «Кунда», атакавалі кітайскія пазіцыі на Чунцзян-Род, але, панёсшы вялікія страты, адступілі. 4) У 9 гадзін раніцы не менш 20 японскіх самалётаў бамбардыравалі кітайскія войскі ў паўночным сектары ў раёне Інсянкан, аднак, бамбардыроўка не прынесла ніякай шкоды. Праследуемыя кітайскімі самалётамі, японскія самалёты скрыліся. У некалькіх месцах устаноўлены кітайскія зенітныя гарматы. У 8 гадзін раніцы не менш 20 японскіх самалётаў праляцелі над Нансянам (на захад ад Шанхая) і скінулі некалькі бомб, якія не прычынілі ніякай шкоды. У 8 гадзін 20 мінут у Шанхаі адбыўся бой паміж кітайскімі і японскімі самалётамі.

Бамбардыроўкай японскіх самалётаў на Янпзыпу разбурана некалькі будынкаў. На дахах раду магазінаў у раёне Хонк'ю японцамі ўстаноўлены зенітныя гарматы.

* * *

ТОКІО, 17 жніўня. (БЕЛТА). Шанхайскі карэспандэнт «Ніці-ніці» піша, што атрад японскай морскай авіяцыі ўчора зноў зрабіў налёт на Нанкін.

ПОСПЕХІ КІТАЙСКАЙ АВІЯЦЫІ

ШАНХАЙ, 17 жніўня. (БЕЛТА). У часе ўчарашняга паветранага бою ў Нанкіне было збіта 11 японскіх самалётаў.

АНТЫФАШЫСЦКІЯ СЯЛЯНСКІЯ МІТЫНГІ У ПОЛЬШЧЫ

ВАРШАВА, 16 жніўня. (БЕЛТА). Учора ў Польшчы павінна было адбыцца так званае «свята польскіх салдат». Гэтае «свята» сялянская партыя «Стронніцтво людовэ»ператварыла ў «сялянскі дзень». Па ўсёй Польшчы праходзілі сялянскія мітынгі, на якіх прымаліся антыфашысцкія рэзалюцыі, якія патрабавалі роспуску сейма і сената і новых выбараў на дэмакратычных асновах.

Паводле слоў газеты «Роботнік», цэнзура забараніла апублікаванне ўсякіх паведамленняў, прыводзячых змест рэзалюцый, якія прымаліся на гэтых мітынгах. Польскі друк адзначае, што ў радзе мясцовасцей у сялянскіх мітынгах прымалі ўдзел мясцовыя арганізацыі ППС (польскай сацыялістычнай партыі) і класавых прафсаюзаў.

Адначасова ў радзе гарадоў Польшчы адбыліся дэманстрацыі эндэкаў пад лозунгамі, аб якіх газета «Наш пшэглёнд» піша, што гэта былі гітлераўскія лозунгі, перакладзеныя з нямецкай мовы на польскую.

Левы друк адзначае, як сімптаматычны факт, тую акалічнасць, што ўрад дазволіў учора эндэкам, упершыню за шмат гадоў, наладжваць у Варшаве вулічныя палітычныя дэманстрацыі. У той-жа час у Лодзі ўлады забаранілі мітынг, склікаемы польскай сацыялістычнай партыяй.

У Кракаве на арганізаваным эндэкамі мітынгу адбылася сутычка паміж эндэкамі і рабочымі. 6 чалавек ранена.

САМАГУБСТВЫ Ў ФАШЫСЦКАЙ ГЕРМАНІІ

БЕРЛІН, 17 жніўня. (БЕЛТА). Самагубствы ў фашысцкай Германіі сталі амаль штодзённай з'явай. За апошні час выпадкі самагубстваў яшчэ больш пачасціліся.

Самагубствы ўчыняюцца цэлымі сем'ямі. Газетная хроніка здарэнняў апавядае аб жудасных сцэнах знішчэння прышоўшымі ў роспач бацькамі сваіх дзяцей і сябе. Так, у Паўночным раёне Берліна атруцілася газам сям'я цырульніка, якая складаецца з мужа, жонкі і 12-гадовай дачкі. У тым-жа раёне Берліна, населеным, галоўным чынам, рабочымі, адбылося самагубства маці і 10-гадовай дачкі. У Ландсгуце (Баварыя) маці ў роспачы ўтапіла сваіх трох дзяцей ва ўзросце ад 3 да 6 з паловай год.

У возеры Бодэнзэе ўтапілася маці з двума дзецьмі ва ўзросце ад года да пяці год.

ПРЭЗІДЭНТ ПАРАГВАЯ ПАДАЎ У АДСТАЎКУ

НЬЮ-ЁРК, 16 жніўня. (БЕЛТА). Згодна паведамленню Юнайтэд Прэс з Асунсіона (сталіца Парагвая), прэзідэнт Парагвая Франко падаў у адстаўку. Часовым прэзідэнтам Парагвая назначан палкоўнік Парэдэс. Чакаюць, што ў бліжэйшым часе будзе сфарміраван новы ўрад Парагвая.

Адстаўка Франко звязана з апошнім паўстаннем у парагвайскай арміі. Поводам да гэтага паўстання, згодна паведамленню ньюёркскага друку, паслужыў загад Франко аб вывадзе войск з нафтаноснай вобласці Чако, з-за якой паміж Парагваем і Балівіяй вялася вайна. Войскі адмовіліся выканаць гэты загад Франко, прычым на чале гэтых войск стаяў палкоўнік Парэдэс.

ЗАКРЫЦЦЁ ПОЛЬСКАГА ГЕНЕРАЛЬНАГА КОНСУЛЬСТВА Ў ТБІЛІСІ І ПОЛЬСКАГА КОНСУЛЬСТВА Ў ХАРКАВЕ

У выніку дыпламатычных перагавораў паміж урадам СССР і ўрадам Польскай рэспублікі па пытанню аб консульскай сетцы, урад Польскай рэспублікі прыняў рашэнне аб закрыцці з 1 снежня гэтага года генеральнага консульства ў Тбілісі і консульства ў Харкаве. (БЕЛТА).

ПРЫЕЗД ДЭЛЕГАЦЫІ ЧЭХАСЛАВАЦКІХ ЧЫГУНАЧНІКАЎ

НЕГАРЭЛАЕ, 17. (Кар. «Звязды»). Сёння з Прагі прыехала ў СССР дэлегацыя чэхаславацкіх чыгуначнікаў у складзе 13 чалавек. Большасць членаў дэлегацыі — машыністы. Яе ўзначальвае прадстаўнік федэрацыі чыгуначнікаў Крауз. Чэхаславацкія чыгуначнікі наведаюць Маскву, Харкаў і Кіеў.

Учора на Ўсебеларускім стадыёне пачаўся традыцыйны гарадскі розыгрыш па лёгкай атлетыцы на прыз газеты «Звязда». У забегах мужчын на 100 метраў першае месца заняла каманда таварыства «Тэмп», якая набрала 18 ачкоў. Лепшы асабісты рэзультат на гэтай дыстанцыі паказаў член гэтага таварыства т. Рапапорт — 12 сек. Другое месца заняў па-за конкурсам калгаснік Шклоўскага раёна т. Мігурскі — 12,1 сек.

Бег на 200 метраў выйграла жаночая каманда тэхнікума фізкультуры. Першае месца па-за конкурсам заваявала калгасная спартсменка Менскага раёна тав. Лавецкая за 29,6 сек. Рэкардсмен БССР Сцяпан Парэнёк («Харчавік») мятнуў кап'ё на 51 метр 9 сант. Студэнтка тэхнікума фізкультуры тав. Геруцкая штурхнула ядро на 9 метраў 35 сантыметраў. Роўна на 7 сантыметраў ад яе адстала дынамаўка Барысевіч. У прыжках у вышыню лепшы рэзультат паказаў выкладчык тэхнікума фізкультуры Нікалай Сокалаў, які ўзяў вышыню — 175 сант.

Агульнае першынства па чатырох відах (бег на 100 і 200 метраў, мятанне кап'я і штурханне ядра) за ўчарашні дзень заваявала каманда тэхнікума фізкультуры, якая набрала 62,5 ачка. Мінулагодні пераможца прыза «Звязды» каманда «Тэмп» набрала толькі 58 ачкоў. На трэцім месцы каманда «Харчавіка». Па другой групе каманд першае і другое месца дзеляць таварыствы «Маланка» і «Мукамол».

Сёння з 10 гадзін да 12 гадзін дня і з 6 гадзін вечара працяг спаборніцтваў. Адбудуцца забегі на 100, 400, 1500 і 5000 метраў, бар'ерны бег, трайныя прыжкі ў даўжыню, прыжкі ў вышыню з шастом, мятанне дыска і молата і штурханне ядра.

НА ЗДЫМКУ: злева — удзельніцы розыгрыша, студэнткі ордэнаноснага тэхнікума Фізкультуры тт. Курч, Шаблоўская і Жураўская, справа — старт па бегу на 100 метраў для мужчын. Фото С. Грына.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Як паведамляе іспанскае міністэрства абароны ад 16 жніўня, на цэнтральным фронце — без перамен. Адбываецца лёгкая артылерыйская і вінтовачна-кулямётная перастрэлка. Ва універсітэцкім гарадку, у будынку медыцынскага факультэта мяцежнікі ўзарвалі міну, якая не прычыніла, аднак, ніякай шкоды рэспубліканцам. На старану рэспубліканцаў перайшлі 12 салдат мяцежнікаў.

Паводле вестак агенцтва Эспань, эскадрылля фашысцкіх самалётаў узмоцнена бамбардыравала рэспубліканскія пазіцыі на поўначы правінцыі Гвадалахары, не прычыніўшы ім, аднак, ніякіх пашкоджанняў.

У сектары на поўдзень ад ракі Тахо, у раёнах Эль-Карпіо, Пуэбла Нуэва і Пуэбла-дэ Монтэблан адбывалася перастрэлка.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

У паведамленні міністэрства абароны ад 16 жніўня гаворыцца, што мяцежнікі папранейшаму робяць націск на рэспубліканскія пазіцыі ў правінцыі Сантандэр. У аперацыях мяцежнікаў прымалі ўдзел вялікія сілы артылерыі і авіяцыі.

Мяцежнікам удалося прарваць пазіцыі рэспубліканцаў на фронце Мата дэ Хоз, Мата Поркуэра і прасунуцца ў напрамку Олеа за 63 кілометры ад Сантандэра.

Не гледзячы на адчаяныя спробы мяцежнікаў атакаваць Рэ Носу і на ўзмоцненую бамбардыроўку рэспубліканскіх пазіцый, горад астаўся ў руках рэспубліканцаў, заняўшых больш зручныя пазіцыі для яго абароны. Неаднаразовым атакам мяцежнікаў падвергліся таксама пазіцыі рэспубліканцаў у Сомкільо.

Агенцтва Эспань паведамляе, што 15 жніўня ў баях на сантандэрскім участку мяцежнікі страцілі звыш тысячы чалавек.

Паводле вестак французскага друку, у аперацыях мяцежнікаў на сантандэрскім участку прымаюць удзел чатыры італьянскія дывізіі.

УСХОДНІ (АРАГОНСКІ) ФРОНТ

Як паведамляе міністэрства абароны, мяцежнікі зрабілі рад атак у раёне Вільель. Усе атакі былі адбіты.

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

У сектары Пасабланка мяцежнікі падверглі інтэнсіўнаму абстрэлу пазіцыі рэспубліканцаў.

Рэспубліканская артылерыя бамбардыравала скапленне мяцежнікаў ля Вега дэ Тыхола, Орхіві, Кортыхо дэ Кіхола і Бернандо Дыяс.

ДЗЕЯННІ АВІЯЦЫІ

Як паведамляе міністэрства абароны, 16 жніўня рэспубліканская авіяцыя бамбардыравала вакзал у Сігуэнсе, а таксама аэрадромы ў Тафалья і ў Віторыі. На другім аэрадроме ў рэзультаце бамбардыроўкі ўспыхнуў пажар.

* * *

Згодна афіцыяльным весткам, перадаваемым агенцтвам Эспань з Барселоны, 16 жніўня ноччу самалёты мяцежнікаў імкнуліся зрабіць налёт на Барселону. Зенітныя батарэі рэспубліканцаў неадкладна адкрылі агонь па фашысцкіх самалётах і прымусілі ўцякаць. Праследуемыя знішчальнікамі рэспубліканцаў, самалёты мяцежнікаў, лятаючы над Бадалона (на поўнач ад Барселоны), скінулі некалькі бомб, ёсць ахвяры сярод грамадзянскага насельніцтва.

ПАЎСТАННЕ Ў ГАРНІЗОНЕ МЯЦЕЖНІКАЎ У ЛАРАЧЭ

ЛОНДАН, 17 жніўня. (БЕЛТА). Як перадае агенцтва Эспань з Гібралтара, у гарнізоне іспанскіх мяцежнікаў у Ларачэ (Іспанскае Марока) часці рэгулярнай арміі разам з афіцэрамі паўсталі супроць «фалангістаў» і «замежнага легіёна». Паўстаўшыя былі гаспадарамі становішча чатыры дні, пакуль з Сеуты і Тэтуана не былі перакінуты ў Ларачэ вялікія падмацаванні. Паўстанне было падаўлена з дапамогай германскіх самалётаў, якія безупынна бамбардыравалі горад. Было забіта звыш 200 афіцэраў і салдат. Некалькі афіцэраў расстраляна, другія разжалаваны і адпраўлены на фронт.

БАЛОТЫ АДСТУПАЮЦЬ...

У Палессі (Любаньскі раён) у басейне ракі Арэсы ўжо рад год вядуцца буйныя меліярацыйныя работы. У балот адваявана каля 20 тысяч гектараў зямлі. Балоты апаясаны і прарэзаны магістральнымі каналамі і там, дзе раней нельга было прайсці чалавеку, расла асака і дзікія травы— там узніклі культурныя лугі і палі калгасаў і соўгасаў. Тут цяпер добра расце авёс, жыта, каноплі, гародні культуры. У мінулым годзе калгас імя Беларускай ваеннай акругі атрымаў ураджай ячменю 34 цэнтнеры з гектара, проса 22 цэнтнеры. Калгас «Ударнік» атрымаў сена 50 цэнтнераў з гектара, соўгас імя «10-годдзе БССР» — 18 цэнтнераў валакна-пянькі. І ў бягучым годзе калгасы і соўгасы збіраюць найбагацейшы ўраджай. У лугтасе «Жалы» ў першым укосе сярэдні ўраджай склаў каля 6 тон сена з гектара, а паасобныя ўчасткі далі да 10 тон. Пробныя абмалоты жыта азімага далі ў бягучым годзе 25—30 цэнтнераў з гектара.

Цяпер у басейне ракі Арэсы зноў разгарнуліся масавыя меліярацыйныя работы. 4 магутныя экскаватары пракладваюць 25 кілометраў новых магістральных каналаў, якія ахопяць плошчу ў 3.000 гектараў для інтэнсіўнай асушкі. Самі калгасы пракладваюць дробную асушальную сетку на плошчы ў 2.000 гектараў.

Асушка балот значна пашырыла і ўзмацніла кармавую базу калгасаў і соўгасаў і садзейнічала далейшаму эканамічнаму і культурнаму ўздыму ўсяго Любаньскага раёна.

—o—

ЧЭСНАСЦЬ ПІОНЕРАЎ

Нядаўна брыгадзір калгаса «Новае жыццё», Ганчанскага сельсовета, Клічаўскага раёна, Фама Харлап па дарозе ў Ганчанскую краму згубіў кісет з 209 руб. грашыма і вайсковым білетам. Па дарозе ішлі піонеры Корбут Міхаіл і Мусьенка Міхаіл, якія і знайшлі гэты кісет. Піонеры дагналі Харлапа і вярнулі яму яго згубу.

КАЛГАСНІК.

—o—

КАШТОЎНЫ ВЫІГРЫШ

Работнік гомельскага мясакамбіната тав. Козін па білету 11-й латарэі Асоавіяхіма выйграў раяль. (БЕЛТА).

ХРОНІКА

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР зацвердзіў намесніка старшыні Соўнаркома СССР тав. **Чубара В. Я.** Народным Камісарам Фінансаў СССР.

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР аслабаніў т. **Грынько Г. Ф.** ад абавязкаў Народнага Камісара Фінансаў СССР у сувязі з пераходам яго на другую работу.

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР зацвердзіў тав. **Грычманава А. П.** першым намеснікам Народнага Камісара Фінансаў СССР.

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР зацвердзіў тав. **Бермана М. Д.** Народным Камісарам Сувязі СССР, аслабаніўшы яго ад абавязкаў намесніка Народнага Камісара Ўнутраных Спраў СССР.

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР аслабаніў т. **Халепскага І. А.** ад абавязкаў Народнага Камісара Сувязі СССР у сувязі з пераходам яго на другую работу.

⊙ Прэзідыум Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР зацвердзіў тав. **Рыжова М. І.** намеснікам Народнага Камісара Ўнутраных спраў СССР. (ТАСС).

СЁННЯ НА СТАДЫЁНЕ

Сёння, 18 жніўня, на Ўсебеларускім стадыёне арганізуецца грандыёзная авіямасоўка. Тут пасля мітынга наладжваецца паказ дасягненняў савецкай авіяцыі. У праграме свята: вылет дзесяці самалётаў у страю, клінам, па звеннях, выход па кругу брэючым палётам, паказ тэхнікі вышэйшага пілатажа, парашутныя прыжкі, буксіроўка двух планераў, групавы палёт на хуткасных самалётах і інш. Масоўка закончыцца выступленнем фізкультурнікаў.

Уваход на авіямасоўку—па білетах, якія прадаюцца ў радзе пунктаў горада: кіно «Чырвоная зорка», гарадскім парку і інш.

У парку імя Горкага вечарам пасля масоўкі наладжваецца народнае гулянне. У праграме — выступленні гурткоў рабочай і чырвонаармейскай самадзейнасці, масавыя гульні і танцы, кіно, феерверк і інш.

На маршруту на стадыён павялічваецца колькасць курсіруючых трамвайных вагонаў.

—o—

ПАВЕДАМЛЕННЕ

Ніжэйпамянёныя ў спісу таварышы выклікаюцца Парткалегіяй пры Уп. КПК па БССР (г. Менск, Чырвонаармейская, 16, 3-ці паверх, пак. № 26) на 20 жніўня 1937 г. к 11 гадз. дня для разбору іх апеляцыйных спраў:

Касоўскі І. М. **(Крычаў)**; Шытаў А. М. **(Мсціслаўль)**; Давыдаў Г. М. **(Смалявічы)**; Пратаповіч У. В. **(Халопенічы)**; Сперанскі Б. Н. **(Дзяржынск)**; Гаркавый П. П. **(Орша)**; Кароцікаў К. І. **(Ушачы)**; Манастырскі З. М. **(Лепель)**; Койныш А. І., Раманаў С. П. **(Клічаў)**; Левіт М. Г., Шадуро П. Т. **(Магілеў)**; Шлафер Б. Н., Дземідаў Т. В., Раеўскі А. І., Прышчэпа Т. Д., Угорэц Б. І. **(Віцебск)**.

Парткалегія пры Уп. КПК па БССР.

—o—

— Інструкцыйны даклад аб XXIII Міжнародным юнацкім дні для дакладчыкаў, агітатараў і прапагандыстаў горада адбудзецца 20 жніўня, у 7 гадзін вечара, у вялікай зале Дома партактыва. Уваход па камсамольскіх білетах. Менгарком ЛКСМБ.

—o—

АД ЧЭРВЕНЬСКАГА РК КП(б)Б

Згублены партыйны білет за № 864499 узору 1936 года, выданы Чэрвеньскім РК КП(б)Б на імя Фіялко Ніны Восіпаўны, лічыць несапраўдным.

Сакратар Чэрвеньскага РК КП(б)Б КАСЦЮКОВІЧ.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

СКОРА Гукавы кінотэатр „ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА“ СКОРА

ГУКАВЫ МАСТАЦКІ ФІЛЬМ АБ ГЕРАІЧНАЙ ЭКСПЕДЫЦЫІ

НА ПАЎНОЧНЫМ ПОЛЮСЕ

СЁННЯ Ў ТЭАТРАХ І КІНО:

Памяшканне Бел. дзярж. драм. тэатра т. 24-905 — Гастролі Дзяржаўнага рускага драматычнага тэатра БССР

А. М. Горкі ДЗЕЦІ СОНЦА П'еса ў 4 карт.

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка» КЛЯТВА. На летняй эстрадзе—канцэрт. аддзял.

Дзіцячы гукавы кінотэатр МЫ З КРАНШТАТА

Гукавы кінотэатр «Пролетарый» ГАЎРОШ. На летняй эстрадзе—канцэрт. адда.

Гукавы кінотэатр «Інтэрнацыянал» СЫН РЫБАКА

Гукавы кінотэатр «Спартак» СВЯТА СВЯТОГА ЮРГЕНА

ДЗЯРЖЦЫРК

Парк імя Горкага (тэл. 22-725)

Сёння, 18 жніўня

Апошняя гастроль

1 ВЫКРЫЦЦЁ ўсіх ВОПЫТАЎ КЛЕО ДАРОЦІ

1-я гастроль 2-ДЭРЫНГ палёт на аэраплане.

7 МОРЭНО веласіпедысты-фігурысты.

Пачатак у 9 г. вечара. Каса адкрыта з 10—2 і з 5—10 г. в.

Гукавы кінотэатр „ПРОЛЕТАРЫЙ“

Ад 19 жніўня

вялікі мастацкі гукавы фільм

НА ДАЛЁКІМ УСХОДЗЕ

Аўтары сцэнарыя — П. ПАЎЛЕНКА і С. РАДЗІНСКІ.

У гал. ролях: Н. І. БАГАЛЮБАЎ, В. Ф. ЗАЙЧЫКАЎ, М. П. БОЛДУМАН, Н. В. КОШКІНА, Л. Н. СВЕРДЛІН.

— НА ЛЕТНЯЙ ЭСТРАДЗЕ —

працяг гастроляй артыстаў

АСТАХАВА і ЛЬВОВІЧА

у новым рэпертуары

ЯН УДАЛЕСКІ — імітацыя муз. інструм., ВАДАН і ТЕСЛЕР —пласціка-акрабатычны эцюд.

Пачатак сеансаў: 6, 7.45, 9.20 і 11 гадзін.

Каса адкрыта з 1 гадзіны дня.

Высачанскае дашкольна-педагагічнае вучылішча

ПРАЦЯГВАЕ НАБОР СТУДЭНТАЎ

ДА 25 ЖНІЎНЯ 1937 г.

У педвучылішча прымаюцца асобы, скончыўшыя 7 класаў СШ ці НСШ.

Адрас: ст. Крынкі, (Заход. чыг), п/а Высачаны, дашкольнаму педвучылішчу.

ДЫРЭКЦЫЯ.

ВЫПУШЧАНЫ Ў ПРОДАЖ

СУХІЯ канцэнтраваныя НАПІТКІ

„НЕКТАРИН“

і МОРС у парашку

клюквены, яблычны і інш.

Дома, на дачы, у дарозе, на прадпрыемстве, у адну мінуту растварыўшы «Нектарин» або морс у стакане звычайнай вады, вы атрымаеце смачны, араматны асвяжаючы напітак, які замяняе натуральныя фруктовыя воды.

Вырабляюцца на чыстым цукру і натуральных фруктова-ягадных экстрактах.

«Нектарин» расфасован ў каробках па 60 гр.

Морс упакован у мяшочкі па 20 гр.

ТАКСАМА ЁСЦЬ ХЛЕБНЫ І ГРУШАВЫ сухі квас у расфасоўцы па 300—500 гр.

ГАНДЛЮЮЧЫМ АРГАНІЗАЦЫЯМ

ЗАКАЗЫ накіроўваць на Беларускую БАЗУ «СОЮЗОПТБАКАЛЕЯ»

г. Менск, Няміга, 1, тэл. № 20-533.

Бел. база «Союзоптбакалея».

Ніжэйпералічаныя ВЫПУСКНІКІ ПЕДІНСТЫТУТАЎ тэрмінова павінны З'ЯВІЦЦА Ў НАРКОМАСВЕТЫ за атрыманнем накіравання на работу ў педвучылішчы:

Шынкевіч А. І., Вярцінскі В. Ф., Азіевіч, Машынзон Э. Ю., Газман, Галаўнёў В. Л., Дзічкоўская С. І., Малевіч К. І., Салатава О. Э., Фаміцкая І. Д., Дубнікава А. З., Крупень Н. Ф., Галіноўскі Г. Ф., Ерафееў А. Ф., Саўчанка К. І., Шынгерэй, Альтшулер Х. М., Шумская, Гаўрыловіч.

НАРКОМАСВЕТЫ БССР.

МЕНСКІ ВЯЧЭРНІ ПЕДАГАГІЧНЫ ІНСТЫТУТ ІМЯ А. М. ГОРКАГА

ПРАВОДЗІЦЬ ПРЫЕМ СТУДЭНТАЎ

На 1937—38 НАВУЧАЛЬНЫ ГОД

На наступныя факультэты: гістарычны, геаграфічны, літаратуры і мовы, дашкольны і на нямецкае аддзяленне факультэта замежных моў.

Тэрмін навучання на факультэтах: гістарычным, геаграфічным, літаратуры і мовы — 2 гады, а на дашкольным факультэце і на нямецкім аддзяленні факультэта замежных моў — 4 гады.

Інстытут рыхтуе выкладчыкаў для сярэдняй школы, педагагічных вучылішч і рабфакаў.

У інстытут прымаюцца выключна настаўнікі поўнай і няпоўнай сярэдняй школы і работнікі дашкольных устаноў з закончанай сярэдняй адукацыяй (дзесяцігодка, педвучылішча, тэхнікум, рабфак) або атрымаўшыя атэстат аб сканчэнні сярэдняй школы ў парадку экстэрната.

Незалежна ад адукацыі паступаючыя падвяргаюцца іспытам у аб'ёме сярэдняй школы па рускай і беларускай мовах (пісьмовы твор, граматыка і літаратура), палітграмаце, матэматыцы (вусна і пісьмова), фізіцы, хіміі і па адной з замежных моў (англійскай, нямецкай, або французскай—па выбару паступаючага).

Паступаючыя на факультэты: гістарычны, геаграфічны, літаратуры і мовы падвяргаюцца дадатковым іспытам па геаграфіі.

УВАГА: Скончыўшыя сярэднюю школу (дзесяцігодку) і маючыя па асноўных прадметах адзнакі «выдатна», а па астатніх прадметах (маляванне, чарчэнне, спевы, музыка, фізкультура) адзнаку не ніжэй «добра», прымаюцца ў інстытут без прыёмовых іспытаў. Гэта права распаўсюджваецца і на скончыўшых сярэднюю школу ў парадку экстэрната.

Заявы падаюцца на імя дырэктара МПІ з прадстаўленнем наступных дакументаў: аўтабіяграфіі, атэстата аб сканчэнні сярэдняй навучальнай установы (у арыгінале), пашпарта (прад'яўляецца пры асабістай яўцы), 3-х фатаграфічных картак (здымкі без галаўных убораў), з уласнаручным подпісам паступаючага на кожнай з іх, завераныя дзярж. установай, і даведкі аб адносінах да вайсковай павіннасці (для ваеннаабавязаных).

УВАГА: У заяве трэба ўказаць, які факультэт і спецыяльнасць паступаючы выбірае, а таксама падрабязны адрас.

ПРЫЁМ ЗАЯЎ АБ ЗАЛІЧЭННІ да 20 жніўня 1937 г., а прыёмовыя іспыты і залічэнне ў лік студэнтаў да 25 жніўня 1937 г.

Заявы падаваць па адрасу: гор. Менск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, канцылярыя вячэрняга МПІ, пакой № 2-65 з 6 да 8 гадзін вечара.

Уп. Галоўлітбела № К—3015. Друкарня «Звязды», Менск, Савецкая, 63. К., Б., Б.